

for vietnam

nr 2, -77
årg. 12
kr. 6,-

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

tema: folkekrig

VIETNAM ER BLITT MEDLEM AV FN !

I sommer vant det vietnamesiske folket en ny seier over USA-imperialismen.

Da FN begynte sin høstsesjon 19. september tok Vietnams representanter sin plass i FN, den plassen de lenge rettmessig har gjort krav på.

Da måtte USA oppheve sitt veto i FNs sikkerhetsråd mot at den Sosialistiske Republikken Vietnam skal få sete i verdensforsamlinga.

Dette vetoet har USA vært aleine om å hevde, og de har flere ganger

sagt at de aldri vil oppheve det. Nå har de altså gått til full retrett. Dette er et uttrykk for den støtten Vietnam har i verdensopinionen, og et resultat av det vietnamesiske folkets egen kamp.

usa: betal full krigsskade-erstatning

22. mai offentliggjorde SRVs regjering ulike dokumenter som viser hva USAs regjering har lovt av støtte til gjenoppbygginga i Vietnam.

1. februar 1973 sendte daværende president Nixon et sjupunktsforslag om etterkrigshjelp til statsminister Pham Van Dong.

De sju punktene inneholdt følgende: (Ikke sitert.)

1. USAs regjering skal bidra til gjenoppbygginga uten å sette noen politiske betingelser.

2. USA vil bevilge støtte til gjenoppbygginga tilsvarende omlag 3,25 milliarder dollar, over en 5-års periode. Annen form for hjelp vil bli diskutert mellom de to partene. Tallene er gjenstand for videre diskusjon mellom USA og DRV. (Nå SRV.)

3. USA foreslår at det opprettes en felles økonomisk kommisjon innen 30 dager (fra 1/2-73).

4. Kommisjonen skal utvikle pro-

grammer for USAs hjelp til gjenoppbygginga. Hjelpa skal baseres på:

a) DRV's behov pga krigens ødeleggelser

b) behovene for gjenoppbygging innen jordbruks- og industrisektorene i økonomien.

5. Kommisjonen skal ha likt antall medlemmer fra hvert land. Den skal ta sikte på å fullføre avtalen innen 60 dager.

6. De to partene skal innen Kommisjonen fungerer etter prinsippet om respekt for hverandres suverenitet, ikke-innblanding i hverandres indre forhold, likhet og gjensidig fordeler.

7. USA mener at gjennomføringa av denne avtalen vil fremme økonomiske, handelsmessige og andre forhold mellom USA og DRV, og vil bidra til en stabil og varig fred i Indokina. Dette brevet fra president Nixon fulgte opp Parisavtalens artikkel 21 der det heter:

"USA antar at denne avtalen vil være en forløper til en tid med forsoning

med DRV liksom med alle folkene i Indokina. I tråd med sin tradisjonelle politikk vil USA bidra til leging av krigens sår og til gjenoppbygging av DRV og hele Indokina."

USAs bidrag til gjenoppbygginga ble også diskutert da daværende utenriksminister Kissinger var i Hanoi fra 10. til 13. februar 1973.

Etter frigjøringa i april 1975, viste det seg at USA saboterte såvel artikkel 21 i Parisavtalen, som den tidligere regjeringas konkrete avtaler med DRV.

En hel verden veit at USA bar skylda for de ødeleggelsene Vietnam ble påført gjennom 20 år. SRVs utenriksdepartement har nå altså offentliggjort den konkrete avtaleteksten som viser at USA også har tatt på seg forpliktelser med å bygge opp landet.

Vi må kreve at USA følger opp forpliktelsene sine i Vietnam!

USA SKAL BETALE FULL KRIGSSKADEERSTATNING!

pham van dong i norge

Vietnamesiske barn fra Sunnås Sykehus har møtt fram på flyplassen for å møte ønske statsminister Pham Van Dong velkommen.

Solidaritetskomiteen for Vietnam arrangerte en velkomstdemonstrasjon utenfor regjeringas representasjonsbolig.

varm velkomst for vietnams statssjef

Vietnams statsminister Pham Van Dong besøkte Norge 2. og 3. juni. Dette var første gang en så fram-tredende representant for det vietnamesiske folket besøkte Norge.

Pham Van Dong sjøl var svært fornøyd med besøket her i landet, som var et ledd i ei rekke andre besøk i Norden og Europa.

Statsministeren fikk en hjertelig velkomst på Fornebu flyplass torsdag 2. juni, da Solidaritetskomiteen for Vietnam hadde velkomstdemonstrasjon.

Også samme kveld stilte Vietnam-venner opp utafor regjeringas gjestebolig i Parkvegen for å hilse Pham Van Dong. Parolene for begge demonstrasjonene var: "Vi hilser statsminister Pham Van Dong velkommen til Norge" og "Leve den Sosialistiske Republikken Vietnam", malt på vietnamesisk!

Pham Van Dong kom sjøl ut fra gjesteboligen og takket alle demonstrantene for velkomsten. Deretter inviterte han alle sammen inn for å ta del i mottakelsen som pågikk. Statsministerens varme og oppriktige glede for denne velkomsten, gjorde et dypt inntrykk på oss alle, og viste at vennskapsarbeidet virkelig blir satt pris på av det vietnamesiske folket.

På mottakelsen holdt statsministeren en kort tale, der han takket for det støttearbeidet som det norske folket har drevet for Vietnam, både under krigen mot USA-imperialismen og nå i fredstid. Han fortalte om den raske framgangen i gjenoppbygginga, og sa at det vietnamesiske folket helt sikkert kommer til å nå de målene det har satt seg for framtida.

Deretter holdt forkvinna i Solkom en tale, der hun takket på vegne av alle får anledninga til å møte en stor

leder for Vietnams folk. Hun sa også at framgangen i Vietnam gjør et stort inntrykk på norske Vietnam-venner, og at de strålende resultatene i gjenoppbyggingsarbeidet er en inspirasjon for vennskapsarbeidet.

Under Norges-besøket hadde Pham Van Dong diskusjoner med norske myndigheter, og det ble undertegnet en rammeavtale mellom Norge og Vietnam. Det er meninga at denne rammeavtalen skal konkretiseres på ulike områder som maritim industri, fiskeindustri og olje- og gassutvinning gjennom videre drøftinger. Fram til 1980 skal Norge gi hjelp for 240 millioner til Vietnam. Fra 1972 -1976 var hjelpa på 265 millioner.

På pressekonferansen fredag 3. juni sa Pham Van Dong at han så fram til et utvidet samarbeid mellom de to landene i tida framover. Han beklaget også at det ikke var tid til å besøke flere steder i Norge, slik at han kunne få bedre kjennskap til landet og folket vårt.

Pham Van Dong

Pham Van Dong er ein av dei som i dag har størst erfaring i kamp mot kolonialisme og imperialisme.

Pham Van Dongs liv er prega av revolusjonær kamp. Han er av bondeslekt og vart fødd i 1906 i Quang Ngai. Tidleg tok han del i revolusjonært arbeid og i kampen mot kolonimakta Frankrike. I 1929 vart han arrestert av kolonialistane og sendt til fangeøya Paulo Condor (Con Son). Året etter vart han slept laus att og fortsette sitt revolusjonære arbeid fram til 1945 då han vart velt som medlem av den nasjonale frigjeringskomiteen. Etter Augustrevolusjonen i 1945 vart han finansminister i DRV (Demokratiske Republikken Vietnam. I 1946 leda han forhandlingane med Frankrike om dei franske troppane i Vietnam, og då franskmennene i 1954 leid sitt endelege nederlag ved Dien Bien Phu var det til Pham Van Dong dei overga seg.

Frå 1947 var han suppleant til sentralkomiteen i Vietnams Arbeidarparti og i 1947 vart han medlem av sentralkomiteen, samstundes som han tok over vervet som visestatsminister. I 1951 vart han medlem av politbyrået i sentralkomiteen, og i 1954 tok han over statsministerstillinga.

Denne stillinga har han hatt sidan. Nasjonalforsamlinga i 1976 stadfesta

posisjonen hans som regjeringsleiar. Pham Van Dong er høgt ansett i verds-målestokk, særskilt som tidlegare

sjef for regjeringsdelegasjonen ved konferansane med Frankrike i Fontainebleu i 1946 og i Geneve i 1954.

FESTMØTE I OSLO 10. MAI

I anledning 2-årsdagen for det vietnamesiske folkets frigjering 30. april 1975, arrangerte Solidaritetskomiteen for Vietnam i Oslo et festmøte for å feire denne store begivenheten.

Vi hadde invitert representanter fra Vietnams nord-ambassade i Stockholm til møtet. Attache Vinh og ambassadefunksjonær Quet kom til Oslo og deltok på møtet der han tok for seg den aktuelle situasjonen i Vietnam. Etterpå ble vietnameserne overrakt en gave på 40 000 kroner. Disse pengene er kommet inn på innsamlinga Solidaritet Norge-Vietnam etter frigjøringa. Vinh understreka at de var svært glade for slike konkrete uttrykk for vennskapsarbeidet, og at på grunn av usedvanlig streng kulde i Vietnam i år er de glade for all hjelp de får for å sikre folkets levevilkår.

Solkom hadde mye god kultur på møtet. Forfatteren Tor Obrestad leste fire dikt som han har oversatt fra den vietnamesiske dikteren Giang Nam. Visegruppa Yenean spilte viser om Vietnam. De leda også allsang på nasjonalsangen "Fram kamerater". En dansegruppe fra "Danseloftet" hadde en ballett de kalte "Frigjøring - en blomst til Vietnam". Dette er en kulturform vi aldri før har hatt på Solkoms møter, og det ble svært godt mottatt.

Forkvinna i Solkom høyt tale der hun la spesielt vekt på folkekrigens betydning for seieren og de store oppgavene Vietnam står overfor i gjenoppbygginga. Et annet innslag var en amerikansk auksjon som innbrakte over 1000 kroner til Solkom. Møtet ble holdt i Østkantens

Folkets Hus og det var omlag 100 tilstede på arrangementet. Møtet var svært vellykka og var en verdig markering av 2-årsdagen for frigjøringa.

Oslo- gruppa

FESTMØTE I TRONDHEIM 12. MAI

Den 12. mai arrangerte Solkom i Trondheim et festmøte i anledning 2-årsdagen for Vietnams frigjøring. Attache Vinh og Quet var til stede på møtet som representanter fra

Vietnams Norden-ambassad i Stockholm.

Ikke minst var kulturen en viktig del av møtet. Blandt annet ble det fram-

ført ei vise om "Rune Henry Johansen". Sangen er laget av Fria Proteatern i Sverige og ble oversatt til trønderdialekt spesielt til dette møtet. Vi bringer her visa i sin helhet.:

Visa om Rune Henry Johansen

År 65, i Trondheim. på Torget en formiddag
traff Rune Henry Johansen en aktivist av noko slag
"Du ska slutt å bry dæ med andre, du har ingenting å fortell
å fan veit sånne som du om krig, og ka fan e FNL?"

Han stappa hendene i lomma og spytta langt og brunt
fikk fyr på nytt på sneipen og kleiv inn i sin Datsun
i Dagsnytt i bilradio, n lest dæm et Washingtontelegram
at Johnsen sendt tusen soldata for å redde Sør-Vietnam

Og Johansen satt og småsov med kaffe og TV en kveld
og såg Saigons politisjef skjot en fange fra FNL
etterpå låg han lenge vak, men kjefta te slutt på sæ sjøl
du har nok med å tenkt på ditt eget, når verden er slikt et høi

Da dæm kom med lista på jobben og ville ha Johansen med
ba Johansen døm dra te helvete så han fekk vær i fred
men da ingeniørn kom og nikka, det er bra, du ska la dæm få
så stirra han bare på ingeniøren og snudde og gikk derifrå

Og samma år som han gikk i penjon, så slapp han nedpå en slant
på ei bøsse med FNL på da han traff en demonstrant
Han syntes han burde sei nån ord, så han kremta stemmen rein
Ja, ka fan har dæm der å gjera, sa Henry Johansen.

Og ingen veit kor krona gikk, kanskje vart det ei bok te et ban
Kanskje vart det en bit av et flagg, eller ris te en partisan
Kanskje vart det ei kule i veggen i et bomba hus i Hue
når søvn kom seint på natta, så tenkt'n ofte på det.

Ei elv kan skifte leie, det går langsomt, men det går.
Å overbevise Johansen tok mange lange år,
og kvar ei kron som Johansen ga av pensjon' sin
vart en dråpe i havet som senka ei stormakys krigsmaskin.

Da USA bomba dikan og minerte havna i Haiphong
vart kveldan sein for Johansen og natta lang og tung,
og hadd' Johansen treft Nixon og fått sagt'n ka han maint
hadd' Nixon fått såmye bank som han aldri før hadd kjent

Da fredsavtalen vart skrevi og mang sa at krigen var slutt
ga Johansen peng kvar lørdag like jevnt og trutt
Og Rune Henry Johansen han vart aldri nån aktivist.
man den som vakne seinast kan vær den som glømme sist

I dag er det to år sia, det vart seier i Vietnam
og Johansen kjøpe ei BS, og tar helgaklean fram
Rune Henry Johansen gjord sitt like godt som nån
han e eit menneske som du og æ, han va med og tok Saigon.

vietnam: folkekrigens vei

Den 30. april 1975 blei Saigon frigjort - og med det var hele Vietnam fritt og uavhengig. Det vietnamesiske folket hadde ført krig i tretti år siden Den Demokratiske Republikken Vietnam blei utropt av Ho Chi Minh 2. september 1945.

Den kampen som det vietnamesiske folket førte var mot fiender som i starten så avskrekkende ut. Både de franske kolonialistene og de amerikanske imperialistene var overlegne - på papiret. De hadde vel-

utrusta og veltrena krigsmaskiner. Allikevel måtte de se seg slått av en hær av bønder og arbeidere, en hær som i starten var utstyrt med bambusstokker og forelda våpen, men som allikevel var uslåelig. Hvorfor? Hvordan kunne det skje?

Seieren til det vietnamesiske folk - et var ikke noe mysterium eller hokus-pokus. Det var resultatet av at folket i Vietnam, leda av kommunistpartiet og Ho Chi Minh, valgte den eneste veien som kunne gi seier: FOLKEKRIGENS VEI

I denne artikkelen skal vi se nærmere på hvordan vietnameserne førte denne folkekrigen og ta utgangspunkt i det skriftet som slo fast retningslinjene for kampen: den udødelige boka "Folkekrigens vei". Boka ble skrevet av Truong Chinh, sentralkomiteemedlem av Indo-Kinas Kommunistiske Parti i 1947 på oppdrag fra partiledelsen og Ho Chi Minh. (Boka ble utgitt på norsk på forlaget Oktober 1974)

FOLKEKRIGENS VEI

Retningslinjene for kampen

Truong Chinh slår først fast at fienden (i 1947) er de reaksjonære franske kolonialistene som sendert tropper for å underkue det vietnamesiske folket. Tvert esiske folket. Fienden er ikke Frankrike eller det franske folket. Tvert om, det franske folket har ingen interesse av å dø på slagmarka, og kommer derfor til å hate de franske kolonialistene ettersom krigen utvikler seg. Derfor må en ikke la noen anledning gå fra seg til å spre propaganda blant de franske soldatene.

Å isolere fienden og deretter tilintetgjøre ham, er en vanlig taktikk som en klasse eller en nasjon bruker for å nå målene sine", sier Truong Chinh.

FORSVARSKRIGENS KARAKTER

"I historia har det forekommet to slags kriger - rettferdige og urettferdige kriger. Rettferdige kriger er kriger mot undertrykkere og angripere for å sikre frihet og uavhengighet. Urettferdige kriger er aggresjons- eller "passiviserings"-

kriger som føres for å underlegge seg territorier og innskrenke lykken til flertallet av befolkningen i disse territoriene." (T. C.) Derfor er vietnamesernes forsvarskrig en rettferdig krig som vil få støtte fra rettferdige og fredselskende mennesker og stater over hele verden.

Denne forsvarskrigen er en folkekrig. Det overveldende flertallet av folket er bønder. Nesten alle soldatene i den regulære hæren, militsen og geriljastyrkene er bønder. Folkekrigen slik den blei kjempa i Vietnam er derfor i virkeligheten en bondekrig leda av arbeiderklassen. Det er en progressiv, rettferdig krig der folket kjemper for frihet, uavhengighet, demokrati og fred. Folkekrigen spenner over flere deler: den militære, den politiske, den økonomiske og den kulturelle.

DEN MILITÆRE KAMPEN.

Det ledende prinsippet i hele strategien er den langvarige krigen. Dette er nøkkelen til seier, fordi det å satse alt i noen få, store slag i starten ville bety utslettelse og nederlag. Frigjøringshæren er teknisk og materielt svak, fienden rår over en moderne krigsmaskin. Derfor må egne styrker holdes inntakt, skoleres og utbygges, mens fienden tilføres stadig

stikk som slår i ryggen i rekkene hans. Det ledende prinsippet i den militære taktikken er å angripe og avgjøre hvert slag raskt. Dermed unngår men lange, kostbare slag i starten og kan øke egen styrke samtidig som en svekker fienden bit for bit. Den militære kampen består av ulike slag krigføring:

Geriljakrigføring betyr å slåss i partisanenheter eller relativt små grupper av den regulære armeen som opptrer som sivile og blander seg med befolkninga. De er utstyrt med lette våpen og er svært aktive. Den allmenne taktikken deres er overrumpling, bakhold, forstyrrende angrep, rask retrett og sabotasje. Geriljakrig må være hele folkets taktikk, ikke bare hærens. Bevegelig krigføring er taktikken når styrkene opererer i større enheter. De kan bruke lette og tunge våpen, men prinsippene er de samme som for geriljaen: Rask konsentrasjon, raske slag og rask retrett. De kjennetegnes ved at de dukker opp på stadig skiftende steder for å angripe og slå fienden.

Disse to kamp-formene er de mest vanlige og beste i den første delen av krigen. I slutfasen blir også stillingkrigen aktuell. Den brukes i større, langvarige og avgjørende slag der egne styrker er både tallmessig og materielt godt utrusta.

DEN POLITISKE KAMPEN.

Truong Chinh sier: "I en langvarig folkekrig er det nødvendig at hele folket er forent og innstilt på oppgaven. Det gjelder det samme for folket som for en bunt treplinner: Er de bundet tett sammen, er det vanskelig å knekke dem. Men er de adskilt er ingenting lettere enn å knekke dem en for en."

Hovedmålet med folkekrigen er å kaste ut de franske kolonialistene. For å oppnå det må hele folket forenes, uten religiøse, sosiale og etniske grupper. Det betyr ikke at forrædere og lakeier for fienden forblir straffet. Å bekjempe fienden og slå til mot forrædere er to sider av samme sak.

Målene må være:

- Forene hele folket
- Isolere fienden
- Sikre seieren i folkekrigen.

DEN ØKONOMISKE KAMPEN.

Truong Chinh siterer Mao Tse Tung som sier: "Å se bort fra økonomien og bare snakke om revolusjonen er å begå sjølmord uten å krøke et hår på fiendens hode." Kampen tar to former: aktiv og passiv. Den passive består i sabotasje av fiendens økonomi: sprenging av bruer, fabrikker o.l. og bruk av den brente jords taktikk,

slik at fienden går tom for forsyninger. Den aktive betyr å bygge opp egen økonomi: nasjonal gjenreisning mens krigen raser og sjølberging på alle områder.

DEN KULTURELLE KAMPEN.

Folkekrigen stiller følgende oppgave på den kulturelle fronten:

--Bekjempe og utradere de franske kolonialistenes kultur som de har innført for å styrke sitt herredømme.

--Bygge opp en ny demokratisk kultur som må bygge på følgende prinsipper:

- a) Den må være nasjonal
 - b) Den må være vitenskapelig
 - c) Den må være folkelig
- Kulturen må ta sikte på å sveise folket sammen og skape en roffesta tro på seier, slik at folket ikke mister motet når de møter vanskeligheter og motgang.

DE TRE STADIENE.

Den langvarige krigen går gjennom tre stadier strategisk sett:

- 1) Defensiv, fienden er sterkst. Egne styrker bygges
- 2) Jamnvekt. (Men ikke stillstand) Ingen av partene er sterke nok til avgjørende angrep.
- 3) Offensiv. Egne styrker går til allmenn offensiv.

Under alle disse stadiene er taktikken å angripe. Bare på den måten svekkes fienden og en kommer nærmere neste fase.

STYRKEFORHOLDET.

For å finne ut hvem som vil vinne, må en vurdere de sterke og de svake sidene hos hver part objektivt.

Vietnam har følgende sterke sider:

- a) Fører en rettferdig forsvarskrig
- b) Hele folket står bak den nasjonale enhetsfronten.
- c) Moralen i folket og hæren er høy.
- d) Troppene er som fisken i vannet, vant med klima, terreng og har støtte fra folket.
- e) Har mange venner og allierte.

De svake sidene

- a) Få og umoderne våpen
- b) Få tropper med liten trening
- c) Lavt nivå på organiseringa, spesielt militært og økonomisk
- d) Propagandaen utenlands er svak

Fienden har følgende svake sider

- a) Fører en urettferdig krig som vekker hat i folket

Forts. neste side

Vietnams folk viste folkekrigens vel.

- b) Slites i hjemlige politiske kamper for eller i mot krigen
- c) Kampmoralen er lav
- d) Fører krig under uvante forhold
- e) Få venner og mange fiender

De sterke sidene

- a) Store mengder moderne våpen
 - b) Stort antall veltrente tropper
 - c) Høyt organisatorisk nivå.
 - d) Storstilt propaganda mot andre land
- Det viser:
- 1) Egen styrke er fiendens svakhet, og omvendt.
 - 2) Frankrike har flere svake sider enn Vietnam.
 - 3) Frankrike har flere svake enn sterke sider.
 - 4) Vietnams sterke sider er politiske, Frankrikes er militære.
 - 5) Vietnams sterke sider er av avgjørende betydning: Den langvarige krigen vil svekke fiendens sterke sider og forverre de svake sidene, mens den vil styrke egne gode sider og fjerne de dårlige, kort sagt: For hver dag som går blir fienden svakere og frigjøringskreftene sterkere.

NOEN MILITÆRE PROBLEMER.

1) Politiske og militære tiltak utgjør en enhet. Truong Chinh siterer Marx: "Krig er en fortsettelse av politikken." Noen ser enda ikke betydninga av militære tiltak og vil stadig inngå kompromisser med fienden. Andre ser bort fra den politiske mobiliseringa og løser problemer ved å gi ordre. Ingen av disse vegene styrker frigjøringskreftene.

2) Strategi og taktikk
Formålet med strategien er å vinne krigen, formålet med taktikken er å vinne det enkelte slaget. Taktikken er en uløselig del av strategien. Strategi og taktikk skal være riktige og tilpassa hverandre. Taktikken er tilpassa strategien - den langvarige krigen. Derfor unngås lange og kostbare slag.

3) Defensiv og offensiv.

Strategisk er Vietnam i den fasen der en trekker seg unna - den defensive fasen. Men en blir ikke sterkere av å trekke seg unna all kamp. Taktikken er hele tida offensiv, for bare gjennom angrep svekkes fienden.

4) Utmatte og utslette.

Den eneste måten å slå fiendens styrker er ved å angripe for å utmatte og utslette dem.

5) Hvordan skal en angripe?

- a) undersøk nøye fiendens posisjon, materielle styrke, moral, ledelse osv.
- b) Konsentrer nok egne styrker til å slå fienden raskt.

Konsentrasjon er et grunnleggende prinsipp for angrep.

c) Angrip på en aktiv, rask og smidig måte.

d) Presisere retninga av hovedangerpet klart.

e) Nytt overraskelsesmomentet.

f) Etter angrepet må en bare holde sikre stillinger, ellers trekker en seg tilbake og samler seg for nye angrep.

g) En må trekke erfaringer fra hvert eneste angrep og lære av dem. En må utnytte seirene propagandamessig for å øke prestisje og moral i hæren og folket.

h) Frigjøringskreftene må overta initiativet fra fienden, fordi vi fremdeles er på defensiven.

6) Hvordan vinner vi initiativet?

a) Konstruerer feller som fienden lokkes inn i.

b) Slå til mot alle utsatte punkter.

c) Mobiliser folket til opprør over alt. Dermed sprer en også fiendens styrker

og gjør det lettere å angripe.

d) Smidig og rask bevegelse mot fiendens flanker slik at han stadig må omgruppere seg og ikke får slåss på sine vilkår.

e) Kjennskap til fienden og konsentrasjon av egne styrker.

f) Sentralisere ledelsen hos høyere befal (men uten at den lokale ledelsen mister initiativ og blir passive). Ved siden av dette siterer Truong Chinh Mao Tsetungs fire prinsipper for å beholde initiativet mot en fiende som fremdeles er sterkere:

- Når fienden rykker fram, trekker vi oss tilbake.

- når fienden gjør holdt, forstyrrer vi ham.

- Når fienden er utmattet, angriper vi ham.

- Når fienden flykter, forfølger vi ham. Og Truong Chinh legger til:

- Når fienden konsentrerer styrkene, sprer vi oss.

- Vi narrer fienden djupt inn i områder som vi kontrollerer.

Kulturen er en viktig del av folkekrigen.

7) Baser.

En base er et sted der en i relativ sikkerhet kan trene, produsere og reparere.

- Baseområder må ha følgende kjennetegn:
- a) Folket er vunnet for revolusjonen, de er godt organisert og støtter hæren.
 - b) Regulære tropper som kan forsvare basen mot angrep.
 - c) Gunstige forhold for matproduksjon.
 - d) Terrenglet lett å forsvare, vanskelig å angripe.

Av disse er de to første viktigst. I baseområder må en:

- 1) Utvikle og styrke folkeorganisasjonene.
- 2) Væpne lokalbefolkninga.
- 3) Bedre leveforholda til folket.
- 4) Uskadeliggjøre forrædere, kontrollere trafikken og mørklegge alle opplysninger om egne krefter.

OPPBYGGING AV DE VÆPNA STYRKENE.

For å vinne en krig, trengs det en mektig væpna styrke. Derfor må styrkene bygges ut både i antall og i kvalitet. "Politisk arbeid spiller en stor rolle når det gjelder å bygge den (hæren) opp og utvikle kampevnen i den. Dette arbeidet sikter mot å fremme brennende patriotisme, proletarisk internasjonalisme, høy kamp- evne, offervilje, lojalitet mot fedrelandet og folket, sjøldisiplin, uavbrutt kamp for enhet i nasjonen, solidaritet med folket og evne til å underminere moralen hos fienden." (Truong Chinh)
Truong Chinh oppfordrer også til å lese marxist-leninistiske klassikere, "Om den langvarige krigen" av Mao Tsetung og militære verker av egne landsmenn.

FJERN FEILAKTIGE TENDENSER.

Det fins mennesker som ser seg blind på fiendens våpen og blir redde disse. Defaitistene og pessimistene vil ikke ta opp kampen fordi de hevder at Vietnam er for svakt og ikke kan vinne. Disse ideene er feilaktige fordi de undervurderer styrken i folket. På den andre sida finnes dem som undervurderer fienden ved at de vil ha en rask avgjørelse på krigen.

Felles for disse feilaktige linjene, og andre, er at de må bekjempes besluttomt for ikke å volde skade.

MOBILISERE HELE FOLKET.

"Folkekrigen for frihet og uavhengighet er svært lang og hard. For å vinne må hele folket delta i kampen og bære ansvaret, være modige og gjøre store

ofre," sier Truong Chinh.

Og han siterer Lenin:

"Seier blir vunnet av den sida som eier den livskrafta og utholdenhet som bor i massene." Og: "For å utkjempe en virkelig krig trenger vi en sterk og velorganisert basis."

Derfor må hele folket organiseres.

I sluttordet sier Truong Chinh:

"Framtida tilhører oss. Den endelige seieren kommer til å bli vår forutsatt at folket vårt står samla, stoler på seg sjøl og kjemper urokkelig."

Denne boka til Truong Chinh betydde svært mye for utviklinga av krigen og var et avgjørende bidrag til at Vietnam kunne vinne - ikke bare over de franske kolonialistene, men også over den langt sterkere USA-imperialismen.

30 ÅR MED FOLKEKRIG

ORGANISERINGA OG UTVIKLINGA AV KAMPEN MOT FRANKRIKE I 40-ÅRA

Denne delen av artikkelen tar opp utviklinga av folkekrigen fra Den Demokratiske Republikken Vietnam ble utropt av Ho Chi Minh i Hanoi 2. september 1945, til seieren 30. april 1975.

Etter at de franske kolonialistene hadde sabotert avtalen med DRV's regjering og tydelig ønsket å legge Vietnam under seg

Forts. neste side

FRIGJØRINGSFRONTEN (VIET MINH) OVERTAR INITIATIVET

igjen som koloni, beslutta regjeringa å ta opp den væpna kampen for å befri landet. 20. desember 1946 sendte Ho Chi Minh ut "Appell for landsomfattende motstand." Her oppfordret han hele folket til å gripe til våpen for å befri landet fra kolonialistene. Motstanden brøyt først ut i hovedstaden. 2. 000 unge vietnamesere med 1500 gamle rifler av ulike kaliber møtte en hær på 6500 veltrente soldater støtta av 40 tanks. Den franske overkommandoen så på situasjonen som myggen mot elefantene og erklærte brautende at kampen ville være over innen 24 timer.

Trass i den strategiske defensive situasjonen vietnameserne var i, og trass i at de visste de ikke kunne vinne slaget, så sloss de innbitt og heltemodig i 2 måneder. De drepte 500 fiendesoldater og såra det tredobbelte før de trakk seg tilbake. Dette slaget fikk enorm betydning fordi det viste at kampen nytta og at fienden ikke var uslåelig. Det var den beste medisinen mot defeatismen og pessimismen, og det blei opptakten til hard motstand på alle fronter.

Oppstanden spredte seg raskt til flere byer og kolonialistene førte nye tropper inn i landet. Frigjøringshæren, danna i 1944 for å kaste ut de japanske fascistene, trakk seg ut av byene og tilbake til landsbygda. Der oppretta de baseområder og forberedte den langvarige krigen. Den brante jords taktikk blei nytta over alt der fienden rykka fram. Geriljastyrker blei organisert over hele landet, og de halvmilitære styrkene bleo førent i folkemilitsen. Samtidig bygde en opp fabrikker og verksteder i de frie baseområdene, der en lagde våpen, medisiner, tøy, tråd, klær osv.

Stillinga nå var slik at fiendestyrkene i hovedsak var konsentrert i byene, mens landsbygda, og særlig Viet Bac-regionen i nord, var frigjort område. For å knekke Viet Minh måtte derfor franskmennene angripe baseområdene i Viet Bac.

Høsten 1947 angrep de med over 20000 soldater samt panserkjøretøyer og fly. I denne lynkrigen skulle frigjøringshæren tilintetgjøres en gang for alle. Men kolonialistene oppnådde ikke målene. Tvert i mot, de mista 3300 soldater mens ytterligere 4000 blei såra, 18 fly gikk tapt og 8000 våpen av ulikt slag kom i rette hender. Viet Bac-felttoget var fiendens største nederlag til da og avslutta den første fasen av denne krigen. Fra nå av var en i faser med jamvekt mellom partene.

Økonomien i den unge vietnamesiske staten var naturlig nok elendig på denne tida. Parolen "Alt for fronten! Alt for seieren!" fra 1948 var en spore til å øke produksjonen i de frie områdene. Fordi fienden kontrollerte mange av hovedvegene, måtte hvert fritt område være selvforsynt.

Produksjonen økte. I 1950 dekket riktoenok inntektene bare 23% av utgiftene, men tallet økte og i 1953 nådde det 100%. Nå var økonomien sterk nok til å gjennomføre blant annet prissenkning på ris med 53%. Den økte produksjonen og den styrka økonomien la et materielt grunnlag for nye militære framsteg.

Kolonialistene forandra strategien sin etter Viet Bac. Ettersom de skjønnte at krigen ville bli langvarig, brukte de sine egne styrker til å konsolidere og passifisere, mens den marionett-hæren de bygde opp (i 1951) var den

på 112 000 mann) skulle erobre nye områder. Viet Minh bygde opp et nettverk av geriljabaser og gjorde fiendens bakre linjer til sine frontlinjer. Krigen var uten klare frontlinjer. Fronten var der hvor fienden var. Ettersom geriljastyrkene vokste, kunne også den bevegelige krigføringa gjennomføres med større hell. I 1949 satte de i gang sine første små felttog, som ga fienden betydelige tap. I 1950 ble felttogene utvida slik at flere provinser kunne frigjøres.

I 1951 satte fienden inn en offensiv og okkuperte Hoa Binh-provinsen i nord. Samme året holdt Indokinas Kommunistiske Parti sin andre kongress. Her ble det beslutta å sette inn en mot-offensiv i stor skala.

Kolonialistene møtte hard motstand. Samtidig benytta Viet Minh seg av at fienden spredd styrkene sine til å angripe de bakre linjene. I stedet for å øke områdene sine måtte fienden trekke tilbake angrepsstyrkene for å forsvare det de hadde. Hoa Binh ble oppgitt. Med dette var krigen på veg inn i den tredje fasen: Allmenn strategisk offensiv.

I begynnelsen av 1953 var situasjonen denne: Hovedslagene fan t sted i nord. To tredeler var frigjort område. I midtre og sørlige Vietnam ble frie sonene stadig utvida, mens geriljabasene i de okkuperte områdene øket. Dette året beslutta partiet å sette i gang en jordreform som ga jorda til den som dyrka den. Denne reformen var en stor suksess ettersom den bedra forholdene for bøndene og skapte enda større entusiasme for motstandskampen. Kolonialistene måtte se på at områdene deres stadig ble mindre og at Viet Minh hadde initiativet. Opintonen hjemme i Frankrike krevde slutt på krigen. Det hadde gått som de vietnamesiske lederne hadde sagt.

Hele folket organiseres i motstandskampen.

Derfor måtte kolonialistene få til en rask seier. Planen deres var å åpne en front i et etablert Viet Minh-område for å bruke den som springbrett for store offensiver. Troppeforsterkninger fra Frankrike skulle sikre full seier innen 18 måneder.

DIEN BIEN PHU

Øverstkommanderende, Navarre, valgte Dien Bien Phu, nær grensa til Laos. Der bygde de en "uinntakelig" festning, hvor Navarre konsentrerte store styrker. Men stadige angrep mot utsatte poster tvang fienden til å spre endel styrker for å slå tilbake angrepene. Og nettopp dette er okkupantens problem: Skal han kontrollere store områder må han spre styrkene. Og jo mer han sprer styrkene, jo mer utsatt blir han for angrep fra en bevegelig og aktiv motstander. Trass i spredning av store styrker, hadde Navarre samla 16 000 mann ved Dien Bien Phu. Men nettopp her skulle kolonialisthæren beseires!

I ly av skogen og fjellene rundt fienden begynte frigjøringshæren en gigantisk oppbygging. Titusener av bønder ble med i arbeidet med å frakte forsyninger fram til fronten i det nesten uframkommelige terrenget. Det var en storstilt massemobilisering som attpåtil måtte foregå skjult for fiendens rekognoserings- og bombefly.

13. mars 1954 starta angrepet. Det ble et vanskelig, hardt og blodig slag. 7. mai var basen tatt. DRV's flagg med innskrifta "Bestemt på å kjempe. Bestemt på å vinne." vaia over den "uinntakelige" festninga.

I øverstkommanderende for DRV's arme, general Vo Nguyen Giap's oppsummering av offensivene 1953-54, sier han: "... det må legges vekt på den store betydninga politikken med jordreformene hadde for seirene i vinter og vårfelttoget, særlig for slaget ved Dien Bien Phu." Bare en arme som førte en rettferdig krig og som hadde aktiv støtte fra folket kunne ha den høye

moralen, den entusiasmen og den offerviljen som var nødvendig for å vinne et slikt slag.

GENEVEKONFERANSEN. USA RYKKER INN.

Med tapet ved Dien Bien Phu var de franske kolonialistenes rolle i Indo-Kina over. Ved Genevekonferansen om Indokina skreiv de under på disse landenes suverenitet, uavhengighet, frihet og territoriale integritet. Men sjøl om den vietnamesiske folkehæren hadde vunnet, var den ikke sterk nok til å hindre at landet ble midlertidig delt. Dette benytta USA seg av. De godtok ikke Geneveavtalen og overtok franskmennenes rolle i Vietnam. Fra 1954 sto dermed vietnameserne overfor en ny fiende som satte inn sitt styre i sør: Diem-regimet.

Resultatene av USA's vietnampolitikk lot lot ikke vente på seg. Den jorda som hadde blitt delt ut til bøndene ble tvangsgitt tilbake til godseierne. Kjemperne fra før 1954 ble forfulgt og drept i stort antall. parolen blant disse var å føre legal kamp i samsvar med

Viet Minhs flagg: "Bestemt på å kjempe! Bestemt på å vinne!" vaier over Dien Bien Phu. I dette øyeblikket var Frankrike slått.

Geneveavtalen. Men i takt med Diem-regimets økende terror begynte folk å slutte seg sammen i små grupper for å gjøre motstand. Problemstillinga var å leve i trelldom eller å gripe til våpen og forsvare seg.

MOTSTANDEN ORGANISERES: FNL DANNES.

20. desember 1960 ble FNL dannet. I innledninga til programmet heter det: "FNL påtar seg oppgaven å forene folk fra alle samfunnslag, sosiale klasser, politiske partier og religiøse retninger i Sør-Vietnam for å styrte

de amerikanske imperialistene og deres håndtlangere, for endelig å gjennomføre uavhengighet, demokrati, fred og nøytralitet i Sør-Vietnam og legge grunnlaget for en fredlig gjenforening av landet". Ved danninga hadde fronten 7 millioner medlemmer og mot slutten av 1961 fantes det lokalkomiteer i 38 av 40 provinser i sør. I februar 1961 ble også Sør-Vietnams Frigjøringshæren den væpna delen av FNL, danna. Den var direkte underlagt frontens politiske linje og var delt i tre deler: gerilja,

de regionale styrkene og den regulære hæren. Kampene blusset snart opp i hele sør. Bønder reiste seg mot Diem-terroren og valgte egne organer. Jorda ble gitt tilbake til bøndene, skatter redusert, osv. Stadig større områder reiv seg løs fra USA/Diems kontroll. FNL's politiske program ga raske resultater og ble en trussel mot USA-imperialistenes interesser.

Forts neste side.

NEDERLAG OG SEIRE.

USA svarte med "spesialkrigen". Den besto av amerikanske "rådgivere" (i 1964 var tallet 25 000), som leda marionettehæren i angrep mot FNL. Men for å komme frigjøringskreftene til livs måtte de avskjæres fra folket, som ga dem husly, mat og proviant. Derfor oppretta USA "strategiske landsbyer", eller konsentrasjonsleire, som er et bedre ord. Her skulle folket holdes under sterk kontroll. Landsbyene skulle legges på strategiske plasser, gjerne som en mur rundt distrikts- og provinshovedstedene. Målet var å bygge 16 000 slike byer! Denne planen krevde enorm innsats. Marionettehæren ble bygd ut til 170 000 mann. (Med militsstyrkene var tallet allerede i 1961 350 000). Samtidig ble styrkene utstyrt med det mest moderne som fantes av våpen. Sjøl satte USA-imperialistene inn et stort antall helikoptre og amfibiekjøretøyer.

Denne voidsomme satsinga ga fienden et overtak. Bruken av helikoptre i stort antall viste seg å være overrumplende og ga FNL store tap. Mot slutten av 1962 var situasjonen alvorlig. Men i 1963 kom vendepunktet. Erfaringene fra kampene mot helikoptrene ga lærdommer som igjen ga resultater. Spesielt slaget ved Ap

Bac sør for Saigon markerte at fiendens framgang var over. I det slaget holdt 230 FNL-soldater samt en innbitt lokalbefolkning 3000 marionettesoldater tilbake. Erobringa av Ap Bac skulle være en presang til Diem på fødselsdagen hans. I stedet ble datoen 2. januar 1963 innledninga til spesialkrigens nederlag.

Seinere samme året fulgte nye seire for FNL. Krigens var nå på veg ut av den strategisk defensive fasen. Ettersom Diem-hæren møtte hardere motstand, sank også moralen blant soldatene, som ikke følte de hadde noe å slåss for. Det ga igjen nye nederlag, og gjennom 1963 og 1964 utvida FNL de frigjorte områdene, slik at 80% av landsdelen var frigjort tidlig i 1965. 2/3 av folket bodde i disse områdene. De "strategiske" landsbyene hadde blitt en fiasko.

Av de 8000 som var bygd var de fleste oppløst igjen ved at folket hadde gjort opprør eller ved at FNL hadde befridd dem. FNL kunne oppsummere i 1964 at om de to år før kunne tilintetgjøre 30-40 fiendesoldater i ett slag og skyte ned ett par fly eller helikoptre, så kunne de nå slå ut styrker som var ti ganger større enn egne. skyte ned 10-15 fly og ødelegge 7-8 amfibiekjøretøyer. Om de før bare kunne slåss i korte perioder og så trekke seg ut, så kunne de nå slåss en hel dag under konstant bombing. Trass i en lovende start hadde spes-

ialkrigsstrategien mislykkes. USA hadde mista initiativet.

TØRRPERIODEN 1965-1966.

Svaret kom i form av en ny opptrapping: storstilt bombing i nord og innføring av regulære USA-soldater i sør. Det starta med 3500 soldater, men tallet steig raskt. Innen høsten var det 200000 fra USA, 30000 fra Taiwan, Australia osv, og 500000 marionettesoldater. USA hadde innleda lokalkrigen, nå skulle de sjøl knuse FNL. Allikevel var de dømt til å mislykkes. FNLs president, Nguyen Huu Tho, forklarte situasjonen slik i 1965:

"Krig sammenliknes av og til med sjakk. Men krigen i Sør-Vietnam er ikke noe sjakkparti. Når Pentagon bestemte å sette inn USA-soldater, gjorde de det fordi de allerede hadde tapt spesialkrigen. Om du taper et parti sjakk, plukker du reinte brettet, begge parter stiller opp brikkene og så starter du på nytt igjen. Slik er det ikke i en krig. Når amerikanerne sendte inn sine brikker i lokalkrigen, kom de i en stilling der våre soldater allerede sto i en stilling på sjakkbrettet - i en vinnende stilling. De ble sendt inn i en stilling som vi dominerte, en stilling der vi holdt det strategiske initiativet, militært sagt. De hadde en svært begrensa frihet til å velge hvor de skulle plassere sine bønder og offiserer. De kunne ikke dra en strek og si: sør for denne er deres, nord for den er vårt. Kom så slåss vi og ser hvem som vinner!"

Stadige nederlag svækka kampmoralen i marionettehæren. Mange nekta å slåss - hundretusener deserterte.

De kunne bare flytte inn i de stillingene som den falleferdige marionettehæren fortsatt holdt og noen få til som USA var villige til å betale høy pris for å få og enda høyere pris for å beholde.

Uansett hvilken stilling de erobra ble de gang på gang omringa av styrkene våre. En av de avgjørende faktorene kommer tydeligvis til å være på hvem sitt vilkår krigen skal kjempes. Om USA skulle tvinge på oss sine vilkår, ville styrkene våre snart nedkjempes. Vi har ikke fly, ikke marinesfartøy, ikke stridsvogner, ikke tungt artilleri. Men ettersom det er vi som har herredømmet over situasjonen, er det vi som bestemmer vilkåra. Det er vi som bestemmer hvor, når og hvordan de avgjørende slag skal utkjempes. USA må slåss på våre vilkår, ikke vi på deres."

Overalt hvor de kom ble USA-troppene møtt med innbitt motstand og måtte trekke seg tilbake med store tap. Totalt ble 114.000 fiendesoldater satt ut av spill. FNLs ledende militære teoretiker, Truong Son, sa dette om betydninga av seirene i 1965-66:

"Besluttomheten om å tilintetgjøre fiendens offensiv under tørkeperioden var en av de sterkeste drivkreftene for å fullføre den den vietnamesiske revolusjonen. Etter å ha landsatt nesten 200.000 mann i Sør-Vietnam for å vise sin "besluttomhet" om å bli i Sør-Vietnam, satte de amerikanske imperialistene i gang sin strategiske motoffensiv i tørkeperioden med det målet å utslette våre hovedstyrker, skaffe seg kontroll over flere innbyggere og større områder, gjenerobre initiativet og siden gi seg ut på andre farlige eventyr i begge delene av landet. Under disse omstendighetene var det av stor strategisk betydning at vi bestemte oss for å stoppe de amerikanske imperialistenes planer for tørkeperioden og stoppe "lokalkrigføringa", og dette var den viktigste drivkrafta til fortsatt framgang for revolusjonen." Han kommenterte USAs tap slik:

"De amerikanske angripernes nederlag under tørkeperioden var resultatet av en reaksjonær politikk og en feilslått strategi. Det var ikke et ytre skinn, men fiendens virkelige natur, ikke feilgrep men fundamentale svakheter. Uten tvil kommer disse svakhetene til å mangfoldiggjøres og den nykoloniale angrepskrigen i Vietnam kommer til å innebære slutten til begynnelsen til slutten for den amerikanske imperialismen."

Men USA-imperialismen evna ikke å lære. I stedet fortsatte de opptrapninga med stadig flere soldater, og ett år seinere satte de inn en større offensiv. Resultatet ble det samme: nederlag. FNL hadde styrka baseområdene sine og vist at det var de som hadde initiativet og bestemte krigen.

Kvinnenes plass i folkehæren. Blant dem som storma USA-ambassaden i Saigon i Saigon i 1968, var en avdeling av bare kvinnelige FNL-soldater.

TET 1968.

Tida var nå inne til en storstilt offensiv fra FNL. Krigen var på veg inn i den avgjørende fasen med allmenn strategisk offensiv.

USA hadde fortsatt å trappe opp krigen med mer mannskap og utstyr og hadde nå over 500.000 egne soldater i Sør-Vietnam. Tilsammen sto da 1,2 millioner soldater under USAs kommando. Den 30. januar 1968 startet en landsomfattende offensiv der frigjøringshæren og folket i byene gikk til angrep på USA-imperialismens støttepunkter. Offensiven kom fullstendig overraskende på USA. For en tradisjonell arme ville det vært umulig å forberede slike aksjoner uten at fienden oppdaga det. Også gjennomføringa av operasjonene med de store krava til bevegelighet og forsyning ville vært umulig uten at lokalbefolkninga tok aktivt del. I løpet av kort tid valet FNL-flagget i de største byene. Den gamle keiserbyen Hue ble tatt i løpet av 6 timer og holdt i en måned. I Saigon storma FNL-soldater USA-ambassaden og okkuperte 5 av 7 etasjer, mens andre avdelinger trengte inn i presidentpalasset. Offensiven varte til 7. februar. 50.000 fiendesoldater ble satt ut av spill og 200.000 marionettesoldater deserterte. Nguyen Van Hieu, medlem av FNLs sentralkomite, kommenterte offensiven slik:

"Om en bare snakker om militære resultater, så har amerikanerne innrømmet at de ble tvunget til å dra seg tilbake fra landsbyene for å forsvare byene. . . Amerikanerne og marionettehæren led enorme tap i menn og materiell. . . Men ett av de viktigste militære resultatene var at våre styrker sikra nye områder i og rundt byene. . . Byene er nå våre nye fronter. Og med andre ord er basene

i utkanten av byene organisk forent med basene i jungelen og i fjellene på den ene sida, og med bybefolkninga på den andre. Jungelen, fjellene og byene er nå ett."

DEN DIPLOMATISKE FRONTEN

PRR DANNES.

Tapene på slagmarka tvang USA til forhandlingbordet. Imidlertid saboterte de forhandlingene etter beste evne mens de håpa på et mirakel i Vietnam. Det kom ikke. I 1969 ble PRR danna., Republikken Sør-Vietnams Revolusjonære Regjering. Den representerte 88 ulike organisasjoner og var en politisk viderebygging av FNL. Med dette hadde en ny front blitt åpna: den diplomatiske fronten. Allerede det første året ble den nye regjeringa anerkjent av 25 stater som den lovlige regjeringa i sør.

NEDERLAGET NÆRMER SEG FOR USA

Tet-offensiven 1968 hadde i virkeligheten avgjort krigen. Trass i over en million soldater ble USA pressa tilbake. En hel verdensopinion fordømte USAs krigføring og krevde USA ut av Vietnam. Ikke minst i USA sjøl var motstanden hard og økende. USA så seg nødt til å trekke ut sine egne soldater. I stedet starta de en gigantisk oppbygging av Saigon hæren og trappa opp luftkrigen. Men tvangsutskrivning av vietnamesere for å slåss mot landsmenn (vietnamisering) kunne ikke løse imperialistenes problemer. Deserteringa økte. Styrkene evna ikke å slåss. Gjennom den politiske og militære styrken hadde FNL jagd ut hovedmotstanderen, USA-imperialistenes egne soldater, fra landet. Nå gjensto det å beseire mari-

Fortsettes side 35.

«besluttssomhet og patriotisme gir nye seire! »

solkom i samtale med Nguyen Huu Chinh

Som sjef for pressegruppa i samband med statsminister Pham Van Dongs offisielle besøk i Skandinavia, har Nguyen Huu Chinh avlagt et besøk i Oslo. Chinh er utenriksredaktør i Nhan Dan, Vietnams Kommunistiske Partis organ og landets største avis. Han har en lang og allsidig erfaring. I 1954 var han underdirektør for presse og informasjonsavdelinga i DRV's delegasjon under Genevekonferansen om Indokina. Fra 1968 til 1973 var han en av ekspertene under Pariskonferansen, og han var også Le Duc Tho's assistent under den store offensiven i 1975.

SOLKOM: VKP har holdt sin 4. partikongress. Vi har med glede lest referatene og resolusjonene fra denne seierrike og viktige kongressen. Hva vil resultatene av den bli?

CHINH: Kongressen er meget viktig for Vietnam idag. Resolusjonene som ble vedtatt la retningslinjer for hele 15 - 20 år framover, og gikk altså utover 5-årsplanen. Klarer vi å gjennomføre de måla som er satt, har vi lagt det tekniske og materielle grunnlaget for å bygge sosialismen i Vietnam. Det vil bety enorme endringer og vi er spent på det som vil skje. Om 2-3 år vil Vietnam ha egen olje. Om 5 - 6 år nok elektrisk kraft. Hvordan blir Vietnam da? 5-årsplanen er av største viktighet. Innen 1980 satser vi på å produsere følgende:

A: 21 millioner tonn ris. Fyllt av aktiv patriotisme har bønderne i Sør satt i gang en omfattende overrisslingskampanje. I løpet av 6 måneder er det gravd over 1000 km. kanaler ved hjelp av alle midler: moderne gravemaskiner, elektriske pumper, og der hvor de ikke har hatt annet: sine egne hender.

B: 1 million tonn fisk. I norsk målestokk er ikke dette mye. (Dere fanget i 1976 3,1 mill. tonn). Men i Vietnam er det mye. Det er to ganger mer enn det som fanges i Frankrike, f. eks. 1 million tonn i året vil gjøre oss til en fiskerinasjon av størrelse.

C: 300 000 tonn stål. Dette er også et stort tall i Vietnam.

D: 2 millioner tonn sement. Dersom dette lykkes og planen følges vil vi i 1985 produsere 8 mill. tonn sement. For utenforstående virker disse tallene svært ambisiøse, men vi vil klare dem. Dette sier jeg fordi Vietnam har 5 grunnleggende fordeler:

1. 50 millioner arbeidsomme innbyggere.

2. Vi har rikelig med ressurser: Olje, molybden, uran, jernmalm, silisium, platina, gull, titan, krom, nikkel m. m. I juli 1976 var jeg ammen med Le Duc Tho på øya Phu Quoc, den største i Vietnam (50 x 30 km) hvor vi ble svært overrasket over å se sel. I tillegg fins det hval langs kysten vår. Jungelen er full av edle tresorter, og vi har sjeldne animaliske oljer. Frankrike kjøper anis av oss som de bruker i anisette. (Pernod er laga av vietnamesisk anis).

3) Vi har et stort antall teknisk skolerte kadre. Allerede under krigen ble tusenvis av studenter sendt utenlands. Sjølsagt har vi ikke nok eksperter, men vi har nok til å sette i gang mange prosjekter.

4) Vi har et besluttssomt parti. Vietnams Kommunistiske Parti. De vietnamesiske kommunistene vil i fredstid som i krigstid være villige til å

ofre seg for fedrelandet. De vil fortsette å leve et enkelt liv som Ho Chi Minh har lært oss. Ingen kan si at vietnamesiske kommunister er blitt borgerlige. Dette er viktig.

5) Vi får hjelp av venner i hele verden. Ingen andre sosialistiske land har så mange venner verden over som Vietnam. Det er riktig å si at Vietnam er det eneste landet som har klart å få slike varme følelser fra verdens folk, og som har fått en aktiv, effektiv og mangfoldig støtte fra den progressive menneskeheten. Det vietnamesiske folket vil igjen få takke for den støtte som det norske folket har gitt under og etter krigen. Og vi vil rette en oppriktig takk til Solidaritetskomiteen for Vietnam for arbeidet med å styrke vennskapet mellom det norske og det vietnamesiske folket.

SOLKOM: Vi har hørt om de ekstremt vanskelige værforholda som har vært i Vietnam i vinter. Hvordan har dere møtt disse problemene?

CHINH: I det nordlige Vietnam har det vært en hard vinter. Enkelte steder har temperaturen ligget på 4-5 grader, og det er kaldt i tropiske strøk. Vi har pleid å spøke med at den arktiske vinter er på besøk. Kulda førte til at de unge risplantene døde. De ble plantet på nytt og det samme skjedde. For tredje gang ble risplanter satt i jorda, og etterhvert ga det resultater. I noen områder var det for kaldt til å sette ut risplanter i det hele tatt. Derfor ble de satt i vann inne slik at de kunne settes ut når de var blitt hardføre. Nå er 90 % av risarealet dyrka. Uten en besluttssomhet om å gjennomføre 5-årsplanen ville ikke dette gått.

Nguyen Huu Chinh

SOLKOM: Hvordan er utviklinga i de nye økonomiske områdene?

CHINH: Nye økonomiske områder fins både i nord og sør. I nord har Tay Binh oppnådd gode resultater, med over 1.000.000. innbyggere. Gjennomsnittlig for perioden dyrkes 6 tonn pr. hektar. Noe av befolkninga i området har flyttet lengre nord i fjellene for å danne enda nye økonomiske områder.

Politikken med nye økonomiske områder er viktig i Vietnam, og den følges også opp i sør. Ho Chi Minhs by hadde over 3,5 millioner innbyggere 30. april 1975. I dag er tallet drøyt 3 millioner. Jeg var på besøk i noen nye områder i sør, og besøkene gjorde meg glad. Livet er stabilisert for menneskene som har flytta dit. For alle som flytter sørger regjeringa for mat, penger og produksjonsmidler i form av redskap. Folket i regionene er meget dynamisk og klimaet er gunstig i sør. Derfor har man klart å være sjølforsynte med grønnsaker etter 3 måneder. Enkelte steder produseres nok mat pluss litt til reserve. De områdene som ble bygd opp rett etter frigjøringa er i dag etablert med skoler, sjukehus, kulturhus og enkelte steder kino. Stort sett er livet stabilisert etter ett år. Tida fra 6 måneder til ett år etter frigjøringa var ei vanskelig tid. Det fantes områder som ikke

klarte målet fordi stedet som ble valgt var ugunstig: langt fra vann, trafikknett osv. Her skaper regjeringa nå bedre forhold gjennom at eksperter blir sendt for å grave kanaler.

En del områder er bygd opp av armeen. En del enheter fikk det fulle ansvaret med å bygge visse områder. Et par regiment er nok til å klare en region. Områdene har bra jord som tidligere er blitt lagt brakk av USAs bomber. Ofte er det fjerntliggende områder ved grensa til Kampuchea og Laos, langt fra vegnettet. For å klare dette kreves stor innsats av materiell. Trær må hugges, miner må ryddes. Denne jobben ble gitt til de unge soldatene. Krigen er over, landet er nå gjenforent, men fremdeles må tusenvis av unge leve langt fra familien. Uten patriotisme ville ikke dette gå.

SOLKOM: Til slutt litt om pressa i Vietnam nå, og spesielt avisa Nhan Dan.

CHINH: Nhan Dan (uttales njen zen) betyr folket og er den største avisa i Vietnam med et opplag på 300.000. Den kommer ut samtidig i Hanoi og Ho Chi Minhs by, og innen et år skal den også ut i Da Nang. Begrensinga skyldes mangel på papir. Politbyrået i VKP har bestemt at den skal ut i minst 1. million. Hvis vi får til-

førsler av papir, er Nhan Dan den første til å dra nytte av det.

Politbyrået leder avisas linje, og redaktørene blir valgt av sentralkomiteen i partiet. Dette gjelder bare for denne avisa.

Det kommer ut 3 dagsaviser i Hanoi. Foruten Nhan Dan også Quan Doi Nhan Dan (Folkets hær), Hanoi Moi (Nye Hanoi) som er ei lokalavis.

I Ho Chi Min-byen kommer det ut 2 dagsaviser utenom Nhan Dan. Saigon G'iai Phong (Saigon frigjort) utgis av partikomiteen i byen, og Tin Sang som er privateid og følger en patriotisk og demokratisk linje. Det blir altså 5 dagsaviser. I tillegg kommer uke- og månedsaviser. Først og fremst Dai Doan Doan Ket (Stor enhet) som er fedrelandsfrontens organ. Der nest Phu Nu (Kvinne) som utgis av Vietnams Kvinneforbund, Tien Phong (Avantgarde) - ungdomsforbundets avis og Lao Dang (Arbeid) som er fagforbundets avis. I Ho Chi Minh-byen utkommer Phu Nu G'iai Phong (Frigjøringskvinnen) og fagforbundets avis Cong Nhan G'iai Phong. Dette som en oversikt over avisene i dagens Vietnam.

Til slutt gjentar Nguyen Huu Chinh en takk til Solkom for det arbeidet fronten har drevet siden 1965 til støtte for det vietnamesiske folket, og et ønske om at arbeidet i framtida fortsetter med styrke.

Kulturen – et viktig

I boka si "Folkekrigens veg" skriver Truong Chinh også om den rollen kulturen spiller i krigen:

"Kampen på det militære, politiske og økonomiske området er ikke tilstrekkelig for å løse de oppgavene forsvarskrigen stiller. Vi må også ta fatt på kampen på det kulturelle området og gjennomføre det. Kulturen er også et kampområde for folket. Forsvarskrigen stiller opp følgende oppgaver på det kulturelle området:

1) Bekjempe og utradere de franske kolonialistenes reaksjonære kultur, som de har innført for å styrke sitt herredømme.

2) Bygge opp en nydemokratisk kultur i Vietnam."

"Naturligvis kommer folkets forsvarskrig til å fjerne den skadelig innflytelsen fra denne reaksjonære kulturen. Alt nå er den franske kolonitidas krypende, slaviske og smiskende menneskeideal på veg til å bli utradert."

"Men vi må forstå at kolonialismens kultur ennå er framtrædende i tankegang og vaner blant kadrene og folket. De franske kolonialistene vil forsøke å bedra folket så lenge de fortsatt fins i landet. Hver dag blir det spredt gift gjennom propaganda-skrifter, bøker, aviser, tidsskrifter og radioprogram i så høy grad at det enda er folk som tror at fienden har gode hensikter. Det fins dem som tviler på at vi vil vinne til slutt, eller til og med tror at fiendens 'misjon' er å kjempe mot oss for å gjenopprette ro og orden og utbre sivilisasjonen til folket vårt. Disse mytene blir maskert som 'kultur' og støttes opp med terrormetoder og korrupsjon. Fienden har hatt fordel av dem, spesielt i okkuperte områder.

Dette er farlig. Vi må bekjempe det beslutsomt."

Forfatteren Tor Obrestad har oversatt en del vietnamesiske dikt til norsk. De skal utgis på Gyldendal Forlag. For Vietnam har fått lov å trykke noen av disse diktene. De viser på en utmerket måte hvordan vietnamesiske diktere under krigen brukte faget sitt til å slå mot fienden, fortelle folket om fiendens terror og oppildne til kamp mot undertrykkninga.

Diktene er skrevet av den vietnamesiske dikteren Giang Nam. Han regnes som en av de fremste dikterne i Vietnam, og kan sidestilles med Ho Chi Minh og To Huu.

Vi takker Tor Obrestad for at vi fikk gjengi diktene her, og oppfordrer til å kjøpe hele diktsamlinga når den kommer.

seier

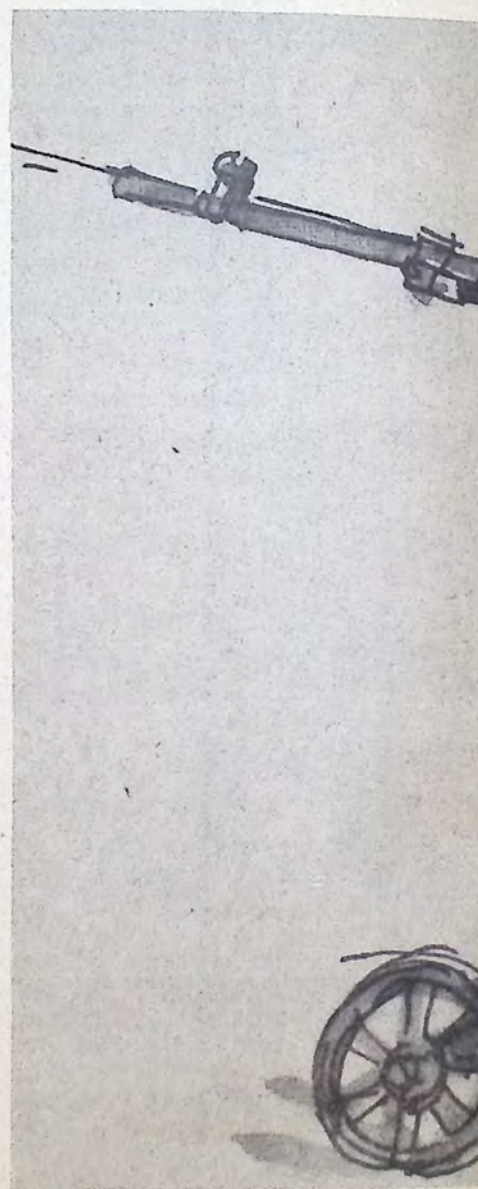
i det første slaget

For luftstyrkane til det heltemodige folket i Vietnam.

I kveld i Sør
tenker alle på Nord
på del brølande kampflya våre
som slår ned på fienden!

Ja, vår tusenår gamle historie
marsjerer framover
vi flyg over solhimmelen
over markene, over landet vårt.

Åh, de himmelske venger
som splittar himmelen
og pustar fram eld!
Åh, de flygarar
frå våre landsbyar og grender!

våpen i folkekrigen

Ja, vår tusenår gamle historie
reiser seg frå søle og kol!
Vi har sprengt lekkjene våre
og vi smir våpen av dei!

De der oppe i Nord, høyrer de
kvar gong fienden kjem
dei gråe røystane frå kanalane her nede
som spreier seiersmeldingane?

Kjære kameratar i det blå
la meg sjå nøyte på
vengene med dei raude flagga
som splittar skyene!

La meg kysse dei hendene
som brukte å styre pløgen
hendene som lærte å styre eit jettfly
for fedrelandets sak.

La meg kysse dei augo
som vågar å sjå fienden
beint i andletet
la meg kysse den panna
som blir boren så høgt
som Truong Son-rekkja!

(1)

Fienden har flykta og falle til jorda
Dei svarte kråkene er bortdrivne
Den blå himmelen er vår
lik sjøen dei grønne markene!

Her er geværmunningane
som held sjørøverane borte
Her er kanonrøyra
som er med dykk i seierrike slag.

Høyr tilliten
til det krigsherja folket
Phu Huu og Ben Cau
hyler etter hemn!

Høyr songane
som bombane ikkje greier stagge
Du Nord er i hjarta våre
kvar fore, kvar bit land!

Unge bror, då du drog frå Nha Trang²
- så mykje lidning i barndomslandet vårt!
Eg helsa deg farvel
i Da Ban-skogen mellom kvite blomster--

Du ville bli pilot
for å slåss ein dag i Sør
Om natta, djupt inne i skogen
tenker eg på det du sa!

Er det du, min unge bror
som skaut ned ein US-jet?
Har fødestaden vår i Sør
skjenka enda ein taper soldat?

Ikkje bare fuglens venger
ikkje bare jern og stål
men Fedrelandet, våre kjære
rårar fienden!

Åh, de himmelske venger
vennlege, og samstundes modige!
Partiet ropar: opp flyr vi
og vinn seier i det første slaget.

April 1965

Noter:

1. Eigentleg "Langfjella", fjellrekkje mellom Vietnam og Laos frå Saigon til nordgrensa.
2. Fødestaden til den første piloten som skaut ned eit amerikansk fly.
3. Motstandsbase i Khanh Hoa-provinsen.

FARVEL, BEN TRE

Farvel, Ben Tre - Farvel
kokuspalmer, kanaler, bambus og rismarker---
I natt krossar båten Mekong
og legg båla på Ham Luong - elva bak seg.
Vi gjekk saman for å seie farvel
Du ga meg ein neve jord frå slagmarka
Uerstattelege minne tek eg med meg
Kunne eg ta med meg det kjære barndomslandet ditt---

Farvel, Ben Tre - Farvel
 spennande dagar med den heltemodige kampen---
 Åtaka i Rach dau og Phu Tuc gløymer vi aldri
 Vi øydela fiendetakts og fort
 og vi knuste dei strategiske landsbyane
 Farvel, du varme jord i skyttergravene
 "Motstandskanalane" og "Kampbruene".
 Farvel, du uredde Minh Duc
 fire gonger hærtatt, fire gonger oppreist.
 Sola flerrar nattemørket, lyset frå kveldstorga
 vender attende når fiendestillingane er knuste.

Farvel, Ben Tre - Farvel
 unge jenter og gutar frå den uforferda landsbygda
 Farvel, de kjære gamle mødre,
 de tok del i hundre slag
 kringsette fort, stogga panservogner
 verna kadrane dei vonde dagane
 då fiendens polis snusa over alt---
 Farvel, gerilkajenter frå Mo Cay, nå
 er eg langt borte, men ennå øst av sogene dykkar
 Ben Tre er eit strålende dikt---
 De tok fiendestillingar med bare hendene
 og planta flagget vårt i fullt dagslys
 Farvel, de nattlege lystige songar

på vegane til fronten, dei som skaka av eksplosjonane.
 Farvel, ungjenter, vegvisarar
 de trødde regn og søle med opprulla buksebein.
 Så mykje de skulle seie oss før vi drog
 Så glade vi var i dykk der de ferja over elva seint på natta

Farvel, Ben Tre - Farvel
 Dette avskilsselskapet har ikkje blomster eller flagg
 Men hjartene er varme
 denne siste kvelden vi vaker saman !
 Når båten legg frå øya med dei grønne kokuspalmene
 ville eg vere ein del av Mo Cay---
 Dette heltemodige landet, det reiste seg
 or sorga og ulykka---

Nå har eg reist, eg hugsar Ham Luong
 spydfellene i An Trach, skulane i My Nhon.

September 1964

Ben Tre : ein by i Sør-Vietnam i Mekong-deltaet,
 kjend for si heroiske motstandsrørsle frå første stund.

ein herleg vår har vendt attende

Til soldatane frå den andre sida

Ein soldat steig ut av bilen ein mild og solrik ettermiddag
Han passerte nølande vaktårnet ved utkanten av landsbyen
Akslene hans var dekkja av kvitt støv
Brått høyrdest eldsalver.

I mange år har han vakta stillingar med eit US-gevær i handa
Han har ikkje sett fødestaden sin i denne tida
Der dei mogne durian-fruktene luktar så søtt
Og båtane så staseleg fraktar månelys.

Mor må vere eldre (ho har gjennomgått så mykje!)
Mange brev er sendt henne, ho har ikkje svara
Og veslesøster, er ho enno på skulen?
Har ho enno ein blomst i håret?
Kven ropar på han bak forsvarslinja?
Å, ei geriljajente med geværet i handa
Han blir nervøs, han fumlar i lomma
Løpesetlen så godt gøymt så mange dagar---
Han har likevel ei duft av fersk sverte:
"Det er ordre om våpenkvile, eg kjem på vitjing--"
Geriljajenta smiler, ho forstår brått:
"Ikkje ver redd--- gled deg saman med folket vårt. "

Ei raud rose ovntar hatten hennar
Jakka er blanksliten, men augo hennar skin---
Landsbygatane er fulle av folk, for ei glede!
Sju herlege dagar utan krig!

Her er han igjen i landsbygatane
Igjen lyder dei kjære songane, igjen er han heime
hos dei velluktande mangofruktene og dei søte mandarinane
hos landsmenn, mødre og hos seg sjølv---

Brått treffer han ein kjenning
Nyhetene lamslår han: Mor er drepen
Ein granat eksploderte like ved huset
Veggene bles bort ei julinatt under ei klar blå himmel---

Thuy - veslesøstra har vore heimanfrå siden den gongen
Ho er vakker, men dei som blir mogne for kjærleik reiser seg.
Somtid dreg ho forbi landsbyen med ei borse over aksla
Augo er tristare enn før---

Han lenar seg mot ein kokuspalme, han greier ikkje gråte
 Han fester augo på sukkerrøyra og potetsengene
 Over rismarkene vader eit par kvite storkar
 Er det ikkje ein herleg vår, mor?

Kven ropar på han - Åh, frøken "Frigjering" !
 Rosa i hatten har ikkje visna ennå
 "Vil du feire Tet-festen hos oss -
 Thuy og eg har voreuskiljelege sidan då---

Stilt følgjer han den nye venen
 (For bare minutt sidan kjende han motvilje)
 Han har ikkje mista alt. Hjarta slår ennå
 ved lidingahe, og ropet om hemn !

Der, i den lystige landsbygata med dei fargerike kjolane

prydar sommarfuglar håret på kulturarbeidarfrøkna
 På denne månelyse Nyttårskvelden blir det framført
 eit nytt syngespel:
 saga om ein son frå Det heroiske raud-jord området

Kven bringer Våren til dette landet?
 Kven riv bort dei vi elsker?
 Mor ! du døydde, og du visste ikkje
 at ein herleg Vår skal vende attende---

Eg skal ikkje lenger vere tunglynt, sjølv om eg må
 vende attende til vaktårnet mitt etter Tet er over--
 Åh, veslesøster, vent dagen då eg vender geværet mot fienden
 og ikkje vere einsam om giere det !

Våren 1964

Furu skogen i Da Lat

Under krigen ble Da Lat, som ligger i sør på et platå 1500 meter over havet, vanskjøttet av marionettejuntaen og USA. På grunn av klimaet egner Da Lat seg spesielt til utvikling av furuskog.

I samsvar med den 4. partikongressens vedtak om å utvikle skogene, er tusenvis av forskjellige slag furutrær plantet. 30.000 frivillige begynte 30. juli for to år siden. Arbeidet foregikk etter en sentral plan for å forsvare og utvikle skogene. Det har gått framover under mottoet: "Vis evig takknemlighet til onkel Ho." Undersøkelser ble gjennomført for å legge forholdene til rette for plantinga.

Utplantinga er ikke bare viktig for å bevare og gjenoppbygge området slik det var før USA-imperialismens ødeleggelser. Skogen vil også gi viktige forsyninger til industrien: papir, møbler, kunstige fibre og forskjellig håndverksproduksjon.

Arbeidet med å plante skog fortsetter enda. På kort tid blir området helt forandret.

(Fra billedbladet "Vietnam")

Amerikanske bomber og kjemikalier ødela titusener hektar med furuskog.

Lam Dong skogselskap ser etter frøene og ungplantene.

Daggry i en furulund.

vietnam i mai:

23 millioner valgte folkeråd

23. mai gikk 23 millioner vietnamesere til lokalvalg. Dette var valg til de forskjellige nivåene av Folkerådene: provinsnivå, byer under sentraladministrasjonen, bydistrikter, byer under provinsadministrasjonen, kommuner og andre administrative enheter.

Hver av disse enhetene har et Folkeråd som er valgt av folket og

står ansvarlig overfor det. Folkerådene avgjør viktige spørsmål som økonomisk utbygging, kulturelle og andre samfunnssaker. De velger og overvåker folkekomiteenes arbeid og Folkeretten på tilsvarende nivå. Folkekomiteene er det administrerende apparatet for Folkerådene, og er statens lokale administrasjon.

I Vietnam var det ikke "valgsirkus" men store politiske kampanjer før valgene. Judith Appleton, som tidligere arbeidet på PRR-kontoret i Oslo og nå har vært i Vietnam ett år, fortalte at kandidatene dro rundt til de minste steder og fortalte om regjeringas

planer og svarte på spørsmål.

Kampanjene hadde som formål å bevisstgjøre folket og sikre at alle

tok del i å utforme politikken. Det ble holdt mange møter, der folk kom med kritikk for å forbedre styret.

Folkerådet i Ho Chi Minh-byen la fram en rapport om sitt arbeid de siste to åra. Da befolkninga hadde kritisert dan og forbedrt planene, ble valget holdt i en entusiastisk atmosfære. Det var store massedemonstrasjoner i gatene for å feire valget. 134 av de 174 kandidatene ble valgt, 98,6 % av de stemmeberettigede tok del i valget. Medlemmene av partikomiteen ble valgt med overveldende flertall. Sammensetninga viser befolkningssammensetninga i byen sjøl: industriarbeidere, håndverksarbeidere, småbønder fra utkantene, ingeniører, lærere osv. Rådet har også medlemmer fra det nasjonale borgerskapet. Mange er ungdommer.

Dette er første gang befolkninga i sør har gjennomført sine egne valg. I valgene deltok også medlemmer av den tidligere Saigon-administrasjonen, som har gått igjennom omskolering.

For landet som helet er valgene i tråd med valget til nasjonalforsamling i 1976. Det er nå et enhetlig system fra topp til lavere nivåer over hele Vietnam. Dette er et ledd i fullføringa av gjenforeninga av nord og sør

på alle områder.

Judith Appleton forteller til For Vietnam at politiske kampanjer ikke er avhengig av valgene, men foregår hele tida. Folk blir oppfordret til å ta del i den felles styringa av samfunnet. De skal organisere og bestemme alt, fra opprydding i ei gate til store politiske avgjørelser.

I fagforeningenes regi foregår det studier og diskusjonskampanjer. Dette skjer i arbeidstida. Dessuten går folk mye på kurs i fritida for å lære emner de er interessert i. Før den 4. partikongressen i desember, var det ivrige diskusjoner om den politiske beretninga, der folk gikk igjennom den og fant ut om den samsvarte med deres erfaringer. Den diskuteres fortsatt, forteller Judith Appleton.

At folk blir oppfordret til å være en aktiv del av demokratiet på denne måten, forteller også om den tilliten folk får til det nye samfunnet som bygges. Under partikongressen i Hanoi var det folkefest i byen som en hilsen til kongressen. Judith forteller også at statsplanen for 1977 er slått opp rundt omkring i byene, slik at folk kan se hva som skal gjøres, kritisere den og komme med forbedringer og tillegg.

Denne rapporten fra et område i Vietnam har redaksjonen funnet i det vietnamesiske bildebladet "Vietnam." Den er noe redigert av redaksjonen.

Rapporten forteller hvordan et område som var bombet i grus av USA-imperialismen, kan reise seg til et framskredent eksempel på jordbruksproduksjon og industri ved hjelp av massenes egen innsats.

quynh luu

Quynh Luu-distriktet ligger i de sentrale delene av Vietnam. Under krigen ble området bombet sønder og sammen av USA-imperialismen.

Et og et halvt år etter krigens slutt så området helt anderledes ut. Så langt øyet kan se er det grønne enger. Helsestasjoner og skoler er bygd. Bolighus er satt opp. Under krigen var Quynh Luu et kriseområde når det gjaldt mat og forsyninger til folket. I dag har innbyggerne på det nærmeste løst matproblemet for sine 200. 000 innbyggere. I fortida solgte staten 5-6000 tonn mat hvert år til Quynh Luu. I det frie Vietnam selger distriktet 10. 000 tonn overskudd til staten.

Quynh Luu har begynt å utvikle storstilt sosialistisk jordbruksproduksjon, feavl og fiske, og har tatt de første skrittene mot å etablere sin egen regionale industri og håndverksproduksjon.

Nguyen Huu Doi, sekretær i partiets distriktsorganisasjon, sier dette om

hvorfor framgangen har vært så sterk:

MATPROBLEMET FØRST

"Som onkel Ho ofte sa: Folk må ha nok å spise før man kan begynne med praksis og filosofi. Vi var helt klar over at for å gjøre distriktet vårt til et utvikla samfunn med industri, kultur og utdanning, måtte matproblemet løses først."

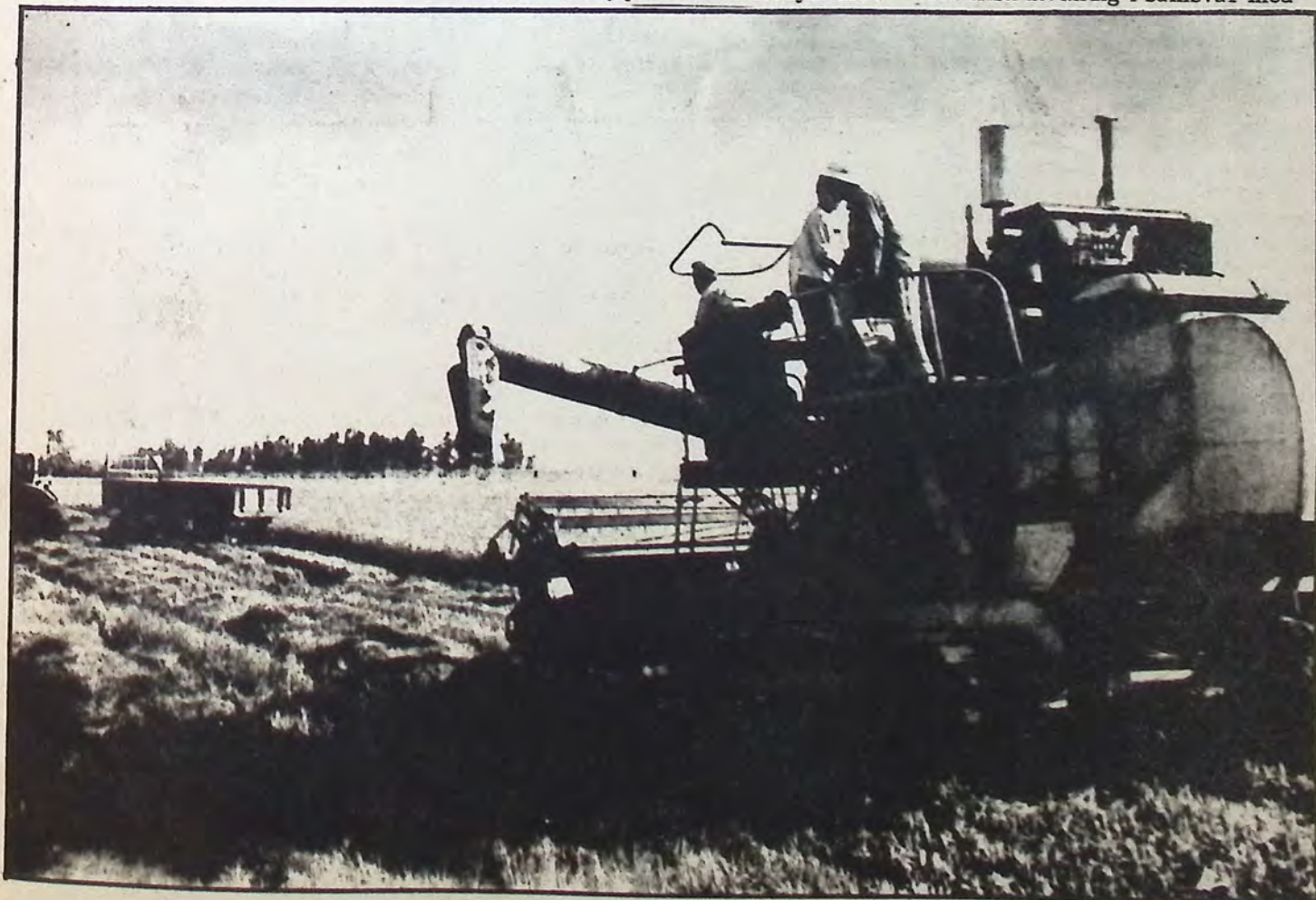
Han forteller videre at det første som måtte gjøres var å lage et skikkelig vanningsystem. Så tidlig som i 1963 ble 12. 000 mennesker mobilisert til å bygge Binh Son-kanalen, som nå går gjennom 8 nøkkelområder for risproduksjon. Under krigen mot USA ble enda 105 kanaler, innsjøer og dammer bygd.

Blant dem var An Ngai-reservatet med en kapasitet på 6. 000. 000 kubikkmeter, og sikrer vann til 800 hektar land. 70% av de kupertene områdene i det vestre Quynh Luu er forsynt med

vann, og vanningsystemet utvikles stadig.

Nguyen Huu Doi forteller videre at distriktet også har løst spørsmålet om ris. Øking av risproduksjonen er svært viktig. Under krigen sendte Quynh Luu mange kooperativmedlemmer og kadre til Thai Binh, foregangsprovinsen i jordbruksproduksjon, for å lære av deres erfaringer. I 1970 ble for første gang 28% av plantet med vårris. I 1972 kunne man høste vårris over hele distriktet. Avlingene økte til høyder man aldri kunne tro var mulig noen få år tidligere. For å oppnå disse gode resultatene, måtte befolkninga løse problemet med gjødsling. Det ble også tatt tiltak mot plantesjukdommer.

I tillegg har folket prøvd å utvikle andre matsorter, for å forbedre kostholdet. "Da matproblemet var løst, ble det den gyldne nøkkelen som åpnet vegen for en altomfattende økonomisk utvikling i samsvar med

distriktets naturlige forutsetninger," sier Nguyen Huu Doi.

FOREGANGSDISTRIKT

Quynh Luu er blitt et foregangs distrikt når det gjelder mekanisering av jordbruket. Store, røde traktorer er i sving under innhøstinga. Noen bøfler trekker forbedrede ploger.

Mekaniseringa foregår etter linjer for storstilt sosialistisk jordbruksproduksjon. Mekaniseringa har frigitt arbeidskrafta til tusenvis av arbeidere. 40. 000 har reist til de vestre områdene og tatt fatt på annen økonomisk oppbygging. Fisket er utviklet og produksjonen er fordoblet. Nå er om lag en tredjedel av arbeidskrafta engasjert i industri og håndverk. Som et resultat av dette har produksjonen på disse sektorene gått opp fra en verdi på 6. 000. 000 dong til 14. 000. 000 fra 1973 til 1976.

Det er en massebevegelse i gang for å etablere velferdsforetak med sikte på å heve folkets levestandard. Blant disse er skoler. Befolkninga har satt opp skoler for 40. 000 elever, blant dem tre skoler for folk på det tredje utdanningstrinnet i den almenne utdanninga. Det er også satt opp et sjukehus med plass til 200, og 20 medisinstasjoner. Alle kooperativene har sine egne barnekrybber og barnehager.

MASSEBEVEGELSEN ER NØKKELN

Partiets distriktskomite forteller at dette bare er begynnelsen på å gjøre Quynh Luu til et område med storproduksjon i industri og jordbruk. For øyeblikket bygges det tre jordbruksproduksjonsenheter som skal inkludere 3 kooperativer hver og 1000 hektar dyrkbart land. Sju slike enheter står på programmet.

I 1980 skal mekaniseringa være kommet så langt at 70% av arbeidet på jorda er mekanisert. Maskinparken skal gå opp fra 104 til 700. Mange verksteder skal bygges. Innen denne

5-årsplanen skal områder med dyrket mark øke fra 16. 500 til 23. 000 hektar. Risproduksjonen vil gå betraktelig opp. Matproduksjonen og antall griser vil dobles i forhold til 1976.

Nguyen Huu Doi forteller at distriktet helt sikkert vil oppfylle planen om å gjøre Quynh Luu til ett av de 500 jordbruks- og industriområdene i landet. Nøkkelen til å nå dette målet, sier han, er partiets korrekte linje og den revolusjonære bevegelsen i massene. "Det er vår erfaring fra fortida, og det er også nøkkelen til framgang i åra som kommer."

570.000 bomber og granater uskadeliggjort!

Etter instruksjoner fra Partisekretariatet og den Militære Kommisjonen i Vietnams Kommunistiske Parti, hadde Generalstaben til Folkets Hær en spesiell konferanse for å summere opp arbeidet med å uskadeliggjøre bomber, granater og miner i første halvdel av 1976. Tilstede på konferansen var representanter for forskjellige våpengrener og militære soner, militære myndigheter fra provinsene og det Militære Ingeniørkorpset.

I følge rapporten fra konferansen i januar 1976 om det samme temaet, har uskadeliggjøringa av disse dødlige våp-

nene økt i hele Sør-Vietnam. I styrkene som deltar i denne viktige operasjonen er mange regulære soldater, men hovedsaklig folkets milits. I den niende militære sonen har folket hagen og jordene sine sjøl, etter å ha fått rettledning om hvordan de skulle gjøre det.

I følge ufullstendige statistikker har 575. 000 bomber og miner av alle slag blitt uskadeliggjort, og 26. 000 er rydda i løpet av 6 måneder. Hele landsbyer, jorder og veger er blitt skikkelig rydda.

General Phung The Tai, assisterende

sjef for staben, hold en tale der han understreket viktigheten av dette arbeidet. Han la vekt på nødvendigheten av at de som deltar i operasjonen følger et spesielt treningskurs og overholder de fastsatte reglene for å sikre absolutt sikkerhet, mens man arbeider med å lage tekniske nyvinninger som kan bedre arbeidets effektivitet.

I nord, hvor USA påtok seg å fjerne alle utlagte miner i sjøen, har imperialistene "greidd" å fjerne 3 stykker. Dette etter 1 års "undersøkelser" utenfor kysten. Resten har vietnameserne

UKRUTT FORGAR IKKE SÅ LETT

Reaksjonen gir ikke opp kampen mot frigjøringa av Vietnam. USA-imperialismen og dens venner arbeider fortsatt for å knuse det vietnamesiske folket har bygd. I forrige nummer av FV hadde vi en artikkel som omhandlet den kampanja som er satt i gang for særlig i USA å svert det nye Vietnam.

En lignende kampanje er satt i gang også i Norge, men med mindre hell enn i USA. Til tross for iherdige forsøk har kampanja ikke fått

gjennomslagskraft, men stort sett bestått av noen sure og løgnaktige artikler her og der.

De avisene som mest iherdig har stilt spalteplass ledig er Aftenposten og Morgenbladet. Morgenbladet hadde bl. a. i forbindelse med Pham Van Dongs besøk i Norg i juli en leder som gikk inn for bevilgninger fra den norske staten til de vietnamesiske flyktningene og ikke til gjenoppbygging av landet.

21. august trykket Aftenposten som het: "Gradvis hardere i Vietnam", skrevet av Per Danielsen, tidligere formann for den USA- og Ky-vennlige Sydøst-Asia-komiteen. Artikkelen åpner slik: "I hele det tidligere Syd-Vietnam hersker nå stor mangel på mat, vann og medisiner. De nye makthaverne innførte ganske snart et system med rasjoneringskort

for mat og andre livsfornødenheter. Hver familie får et rasjoneringskort uten kortet får man ikke mat. På den måten blir innbyggerne nødt til å oppholde seg i nærheten av rasjoneringskortet og matfatet."

Ja, det er sant at det er en viss mangel på mat, medisiner og vann, og at vietnameserne har innført et system med rasjoneringskort. Det er nemlig slik at vietnameserne nå, midt under gjenoppbygginga, opplever en katastrofevinter. Dette har resultert i dårlige avlinger, lite vann og mye sykdom. For å hindre spekulasjon i de viktigste varene og sikre at alle får det nødvendige, er systemet med rasjoneringskort satt i verk. Per Danielsen prøver å utnytte denne situasjonen til å spre løgner om Vietnam og hylle det tidligere fascistregimet til Thieu og USA-imperialismen. Vi er overbevist om at hvis hans allierte hadde hatt makta i landet nå, ville vi hørt om enorme lidelser.

Per Danielsen påstår videre at det er beinhard religionsundertrykking i Vietnam og at flere sekter blir "overvåket". Til dette er å si at det er religionsfrihet i Vietnam, men denne retten blir fratatt folk som under dekke av religionen setter seg som mål å organisere reaksjonære og pro-imperialistiske kupp. Etter frigjøringa har dette hendt flere ganger,

nemlig at "religiøse" sekters forsamlingshus har vist seg å være våpenlagre. Dette er to av Per Danielsens hovedpoenger i artikkelen. Ellers er den overstrødd med store og små løgner. Artikkelen avsluttes slik, og dette sier vel en del om sannsynligheten i de andre påstandene:

"Den 25 år gamle Nhu Dieu fra Saigon fortalte om en gang han var på kino i Saigon. Foran ham satt to nordvietnamesiske soldater. Plutselig reiste to sivilklede menn seg opp og kvalte soldatene bakfra i mørket. Ingen løftet en finger for å hjelpe dem, sa han tørt."

At Aftenposten og Morgenbladet prøver å blåse liv i en slik hetskampanje, forbauser oss ikke, men de er ikke alene om det.

Organisasjonen Folkereisning Mot Krig var under det meste av Vietnamkrigen med på å støtte det vietnamesiske folket, de støttet bl. a. en del av Solkoms arrangementer. Nå er det tydelig at FMK er ledet av folk som ser det som sin oppgave å sverte Vietnam. På siste landsmøte vedtok de bl. a. en resolusjon som går mot det de kaller forfølgelse på religiøst og politisk grunnlag i Vietnam. I følge referatet fra bladet deres, "Ikke-vold", var det noe av det viktigste som skjedde på landsmøtet. Slik går det når Morgenbladet blir en viktigere kilde enn vietnameserne sjøl.

appell om landsomfattende nasjonal motstand (20. desember 1946)

Patrioter over hele landet!

Fordi vi ønsker fred har vi gjort innrømmelser. Men jo fler innrømmelser vi har gjort, jo mer presser de franske kolonialistene, fordi de er bestemt på å gjenerobre landet vårt.

Nei! Vi vil heller ofre alt enn å tape landet vårt! Vi skal aldri bli slaver!

Patrioter! Reis opp!

Menn og kvinner, gamle og unge, uansett religiøs tro, politisk tilknytting og nasjonalitet, alle vietnamesere må reise seg for å bekjempe de franske kolonialistene og redde fedrelandet. De som har rifler må bruke rifler, de som har sverd må bruke sverdene sine, de som ikke har noen

sverd må bruke spadene sine, hakker eller stokker. Alle må fortsette å gå i mot kolonialistene og redde landet sitt!

Medlemmer av hæren, sjøforsvars-korpset og militsiaen! Timen for nasjonal redning er kommet! Vi må utgyte til og med vår siste dråpe blod for å redde vårt land.

Sjøl om vi må holde ut de hardeste vansker i vår motstandskrig, er vi sikre på å vinne med vår besluttomhet om å stille oss ansikt til ansikt med alle ofre.

Lenge leve det uavhengige og forente Vietnam!

Lenge leve den seierrike motstanden!

tale på det første møtet for kulturaktivister (11. februar 1960)

Denne talen viser hvordan vietnameserne ser på og bruker kulturen som en naturlig del av samfunnsprosessen. De tror ikke på myten om at kulturen "står på sida av klassene" i et samfunn. Tvert imot skal den tjene det arbeidende folket. Den skal framstille dets kamp og liv, peke ut

vegen å gå i den sosialistiske oppbygginga.

Her i Norge har vi sett eksempler på hvordan kulturen ble brukt som en viktig del i frigjøringshærens arbeid under kampen mot USA, da ei kulturgruppe fra Vietnam opptrådte i Oslo. Under sosialistisk oppbygging er

kulturen minst like viktig. Først da ligger samfunnsforholdene virkelig til rette for at kulturen kan utvikle seg. Da har folket sjøl mulighet til å utvikle den i samsvar med sin egen praksis og sine egne ideer. Ho Chi Minhs artikler er oversatt av redaksjonen.

For å gå framover mot sosialisme, må vi utvikle vår økonomi og kultur. Hvorfor sier vi ikke: utvikle vår kultur og økonomi? Fordi vi har et ordspråk som sier: "Man må ha nok å spise før man kan praktisere den gode lære." Så økonomien må komme først.

Men hvorfor må vår økonomi og kultur utvikles? Fordi vi må heve vårt folks materielle og kulturelle nivå. Dere er aktive i både produksjonsarbeid og kulturelle aktiviteter. Det er bra. Kulturen må tjene folket på en praktisk måte, den må bidra til å bygge et sunt og godt liv for massene. Følgelig må kulturen ha et utdannende innhold. For eksempel må vi lære folket vårt om det nye livet, om revolusjonær dyd. I "treplantebevegelsen" ved Tet (månenyåret, red.) må vi gjøre populære effektive

måter for å plante og stelle trær. Mange steder har dere laget dikt og sanger om disse sakene med et utmerket innhold og gode virkninger.

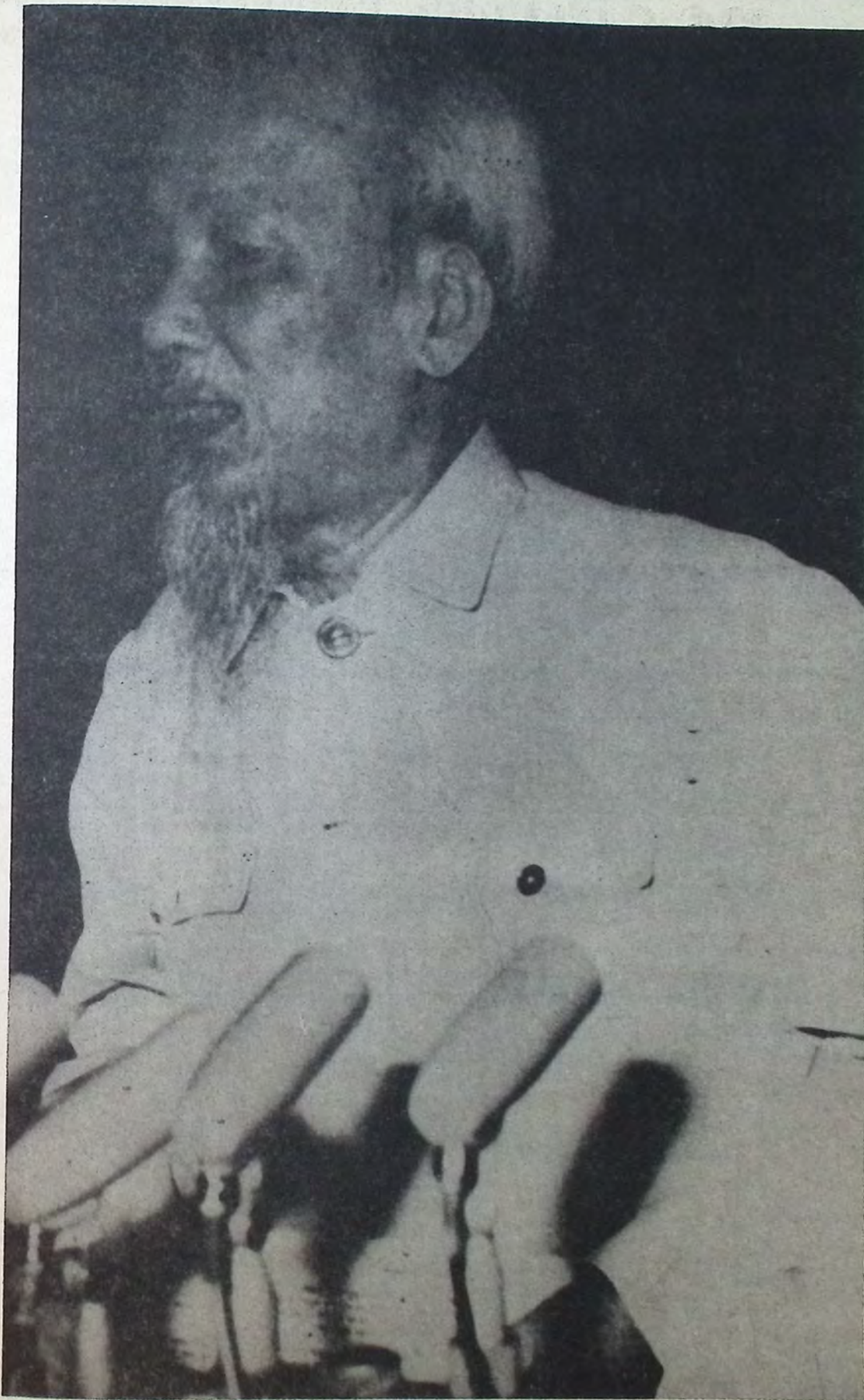
La meg si dere dette: Kulturen må være nært knyttet til arbeidet og produksjonen. Skilt fra livet og arbeidet blir den steril. En kulturkader må bruke kulturen til å fremme flid og sparsomhet i bygginga av landet, i å bygge sosialismen i nord og i kampen for nasjonal gjenforening. Blant medlemmer av bondekooperative og eksempel, må kulturelt arbeid strebe etter å øke fliden og sparsomheten i oppbygginga av kooperativene og i å knyttes til dem som til ens hjem, den må gå i mot enhver tendens til individuell økonomi og annen tilbakeleggende tankegang som skader konsolideringa og utviklinga av kooperativene. I fabrikk-

kene må kulturelt arbeid prøve å gjennomtrengte arbeiderne med ideen om at de er kollektive herskere over fabrikkene sine, drive fram oppsamlingskampanjen for å fullføre statsplanen, fremme flid og sparsomhet i bygginga av landets industri, gå i mot underslag og sløsing.

Kort sagt: for å tjene den sosialistiske revolusjonen må kulturen ha et sosialistisk innhold og en nasjonal form. Er dere besluttomme på å handle på denne måten?

Under de nåværende forholdene, møter vi mange vansker, det kulturelle nivået blant kadrene og folket er lavt, noe som forklarer mange begrensninger i vårt arbeid og vår produksjon. Deres plikt er å gjøre enda større anstrengelser for å heve vårt folks kulturelle nivå.

ho chi minh :

ETT LAND OG 60 FOLKESLAG

Her følger tredje og siste delen i serien om forskjellige minoritetsgrupper i Vietnam. Vi har tidligere tatt for oss syv av Vietnams over 60 folkeslag. Alle gruppene vi har behandlet har vært fra nord. Denne gangen skal vi ta for oss tre forskjellige minoritetsgrupper fra den sørlige delen av Vietnam, nemlig Kho Me, Ba Na og Gia Rai. Artikkelen er oversatt fra Vietnam Courier nummer 59.

KHO ME

Kho Me minoriteten består av omlag 800.000 mennesker og bor hovedsakelig i Hau Giang, Cuu Long, Kien Giang provinsene, og noen i Tay Ninh provinsen. De danner den største etniske gruppen som snakker et Mon-Kho språk (Austro-Asiatisk) språkfamilie. Det var Kho Me folket sammen med Viet-folket og noen få andre små minoritetsgrupper som ryddet og bebygget en del av det vestre Nam Bo.

Kho Me sivilisasjonen var en av de eldste og mest strålende i Sør-Øst-Asia og det nådde sitt høydepunkt i det ellvte og det tolvte århundre. I

dag kan man fortsatt se rester etter deres fantastiske templer og palasser. Imidlertid, når de har bodd så lenge langsmed Viet-folket har de også tatt til seg Viet-folkets måte å leve på og visse vaner og skikker. De fleste Kho Me er ivrige buddister, men noen få er muslimer eller kristne.

I generasjoner har Kho Me-folket dyrka oversvømme jorder på en svært vellykket måte. Oppdretten av husdyr og fjærkre har blitt en familiebeskjeftigelse. Håndveving av silke har utvikla seg. Under den franske kolonisasjonen og den amerikanske aggresjonen prøvde angriperne og marionette-regjeringa å splitte vietnamesere og Kho Me-folket. Men Kho Me-folket har alltid stått side om side gjennom tykt og tynt. Begge kjemper nå for å overvinne følgende av krigen og skape en god framtid for landet.

BA NA

Ba Na-minoriteten er den nest største gruppen som snakker Mon-Kho Me-språket, teller 100000 mennesker og bor for det meste i Gia Lai - Cong Tum-provinsen og noen i Nghia Binh, Phu Khanh og Dac Lac provinsene. Flere Ba Na-generasjoner bor sammen i et stort oppstyltet hus som kan være opptil 100 meter langt. En buon (landsby) grupperer 10 og opptil 100 hus rundt en Nha rong (kommunalt hus) hvor fester, møter og noen ganger mottagelser finner sted.

Ba Na-minoriteten har lange muntlige tradisjoner. Legendene deres, en blanding av mytologi og historie, forteller om den felles opprinnelsen til Ba Na, andre vietnamesiske minoriteter og Viet-majoriteten, om deres bedrifter med å vinne over fientlig natur og beseire framtrekkende utenlandske angripere. De hyller kampen for det gode og kampen de fattige førte mot sine undertrykkere og viser det arbeidende folkets tradisjoner og kamp. Det rike Ba Na-repertoaret med epos og lyriske sanger, blir sunget til akkompagnement av et orkester som består av flere blåseinstrumenter, slaginstrumenter og strykeinstrumenter.

Ba Na er erfarne dyrkere av utbrent ryddet land der de setter ris, mais og gresskar. Men i dalområdene setter de også ris i oversvømmede jorder og holder kveg der det er beitemark for dem. Håndverk spiller en viktig rolle i økonomien deres og inkluderer bl. a. veving, pottemakeri, matte-laging, gårdsredskaper, våpen og smykker.

Ba Na-minoriteten er svært opptatt av frihet og uavhengighet og har bidratt aktivt i den felles kampen hele det vietnamesiske folket førte for å frigjøre landet og bygge det vietnamesiske samfunnet.

De ulike minoritetene i Vietnam tok aktivt del i motstandskampen med sine spesielle våpen. Her tre menn med ramboge.

GIA RAI

Med sine 160 000 mennesker er Gia Rai-minoriteten den største gruppa som snakker Malaya-Polynesia-språket i den austronesiske språkfamilien. De bor i Gia -Lai - Cong Tum-provinsen, nord for Dac Lac-provinsen og vest for Phu Khanh provinsen. I fortida hadde Gia Rai en svært enkel klesdrakt, et lendeklede og et stykke tøy tullet rundt i kroppen, ofte hadde de ikke en gang det siste. I dag er de mye bedre kledd, mennene har på seg en skjorte med en stor snipp som er brodert og dekorert med hvite eller røde vannrette applikerte striper. Det tradisjonelle lendeklede er gjemt bak et rektangulært stykke tøy som er dekorert med forskjellige ornamenter og går til under knærne. Kvinnene bærer tettsittende skjorter og et langt skjørt, også dekorert med vannrette, applikerte striper i forskjellige farger. Glassperler, bronse- og sølvarmbånd og et skjerf hører også med til drakten. Gia Rai-folket bor i buon (landsbyer) nær strømmer eller fjellskrånninger eller i daler. En buon grupperer noen få dusin has,

samlet rundt en nha rong (kommunalt hus). Folkloren til Gia Rai - folket er bemerkelsesverdig rik. Mystiske fortellinger, legender dikt og folkesanger finnes det masse av, noen forklarer opprinnelsen til minoriteten, andre synger om bedriftene til mer eller mindre legendariske helter, det vakre lannskapet, om mennesket. . . Gia Rai -folket liker å. danse, synge og spille musikk. De har forseggjorte og originale instrumenter, bl. a. sin egen fløyte, obo, khen, og spesielt slaginstrumenter som dan trung som er laget av bambusrør i forskjellige størrelser, trommebatterier, klokkebatterier som omfatter omlag tyve deler. Gia Rai-folket dyrker ris på så utbrente områder med så primitive tekniske midler at avlingen er veldig avhengig av været. Enda er noen i Gia Rai-gruppen nomader. Det er den skiftende jordbruksproduksjonen, kvegoppdretten, håndverket som er en familiebeskjeftigelse som bestemmer karakteren til Gia Rai-økonomien. Verken byttehandel eller

handel er vanlig. Derimot har Gia Rai-folket strålende tradisjoner når det gjelder patriotisk kamp. Sammen med nabominoritetene gjorde de det sentrale høylandet til en motstandsbase under kampen for nasjonal uavhengighet mot imperialismen.

Til dem som ønsker å lese mer om minoritetene i Vietnam, anbefaler vi blant annet: Tre bind av Vietnamese Studies, "Ethnographical Data", som er meget grundig og inngående, samt diverse nummere av billedbladet "Vietnam", som har en fast spalte om minoritetene. Materialet kan bestilles fra Solkom.

bokklubben med vietnam-dikt

Den Norske Bokklubben kom i vår ut med en lyrikkbok de kaller "Pax Vietnam". Boka inneholder en del vietnamesiske dikt skrevet av europeiske og amerikanske forfattere. Felles for alle diktene er at de på et eller annet plan uttrykker motstanden mot krigen i Vietnam. I boka forord står følgende: "Vietnam krigens virkning på den unge generasjon frå midten av 60-talet og utover, er blitt samanlikna med den virkning den spanske borgarkrig fekk på generasjonen før. Og denne parallellen er sikkert rett. Vietnamkrigen kom til å bli eit viktig vattenskilje i en heil generasjons politiske orientering og tenkemåte. Han tvinga mange som før knapt hadde vore innom politikk i tanken, og som hadde sett på politiske spørsmål som eit fjernt område, til å grunne på og diskutere det som her viste seg.

Og slik hadde den politiske radikalismen som voks fra i USA og Vest-Europa frå midten av 60-talet si rot i det som skjedde i Vietnam."

"..... inneheld boka først og fremst dikt skrevne utanfor Vietnam, og helst naturleg nok frå Vest-Europa og USA. Dessutan er det lagt vinn på å gje ein nokonlunde brei presentasjon av norske og nordiske dikt, (men som vanleg eit Norden så godt som minus Finland og Island).

Av vietnamesiske dikt er det teke med eit lite utvalg av dei mest kjende diktarane, av Ho Chi Minh, To Huu, Giang Nam. Desse er sett inn mellom dei andre og får sta som nokre døme på den storslegne vietnamesiske diktninga som blei til under motstandskrigen."

Bokklubben har lyktes med å presentere eksempler på den storslagne vietnamesiske diktninga som blei til under motstandskrigen, og boka avsluttes med Ho Chi Minhs kjente dikt:

Våre fjell skal alltid bestå,
våre elver skal alltid bestå,
vårt folk skal alltid bestå.
Når de amerikanske angeiperne
er beseiret
skal vi bygge vårt land på nytt
ti ganger vakrere.

Men jeg mener at Bokklubben ikke har nådd sin andre målsetting, nemlig en brei presentasjon av norske dikt. Sjøl om mange norske forfattere er representert, har Bok-

klubben klart å plukke ut mye av det dårligste disse har skrevet. Vi er sikre på at f. eks. Tor Obrestad som er en sann venn av det vietnamesiske folket og som ivrig støtta solidaritetsarbeidet i Norge, har skrevet mye bedre dikt enn det som har kommet på trykk her.

Dette er noen av de norske forfatterne: "Inger Hagerup, Olav Egeland, Jan Erik Vold, Stein Mehren, Tor Obrestad, Olav H. Hauge, Fredrik Fasting Torgersen, Einar Økland, Gunvor Hofmo, Harald Sverdrup, Bjørn Nilsen, Hans Børli.

Det som er å utsette på utvalget er at det meste er hentet fra en ganske tidlig periode, lite er skrevet etter 1970. Dette resulterer i at vi får skildret nesten bare en priode av krigen. Men den største svakheten ved utvalget er at det er dårlig politisk. Mange av diktene faller inn under følgende kategorier: 1) de med moralen: ingenting nytt, alt er bare leit og trist. 2) de hvor formen er viktigere enn innholdet og hvor meninga forsvinner underveis, 3) der forfatteren

legger størst vekt på hva krigen har ment for han/hun personlig, og derfor får karakteren av navlebeskuing. Følgende er et av de dårligste diktene og som jeg tviler på om i det hele tatt kan kalles dikt som reagerer met krigføring i Vietnam:

TELEFOTO

Jan Erik Vold (juni 65)

jeg så
en kvinnes
myke bryst
tegne seg av
mot den klebrige
uniformsskjorten
der hun stod
postert
med geværet
i beredskap
en liten
vever
vietcongkvinne
på en rismark
i sørvietnam

Hederlig unntak fra denne regelen er bl. a. Harald Sverdrups dikt "Presidentens smil" og "Ky og vakre Madame Ky" og Tor Obrestads fra "Dikt i sju delar".

PRESIDENTENS SMIL

Presidenten smiler bredt på TV-skjermen.
Mellom tennene, sammenkrøkt som en tunge,
kommer soldater krypende ut med en mitraljøse.
Ratatatata! lyder presidentens tale.
Døde ansikter i to hvite rader
rundt hans blanke ord.

KY OG VAKRE MADAME KY

Ky og vakre madame Ky
lever på en rosensky,
Ho Chi Minh
farlig vind.

Vi mener også at det er kritikkverdig at det bare såkalte etablerte norske forfattere som er presentert. I løpet av krigen ble det skrevet mye både poesi og prosa av gamle og unge norske FNL-aktivister. en god del av dette er blitt trykt i For Vietnam i løpet av de 12 åra bladet har kommet ut, og boka ville blitt bedre om noe av dette ble trykt. Det er også og merke seg at det ikke er med noe dikt som uttrykker gleden og stoltheten over frigjøringa. Er dette et utslag av en holdning om at krigen var interessant i seg sjøl, og at seieren ikke var viktig? Vi mener at boka er verdt å kjøpe, det står mye bra der, men at den må leses med disse viktige skjevhetene i bevisstheten.

Det totale området med skog i Vietnam er omtrent 15 millioner hektar, eller 46% av hele arealet i landet. Den totale tømmerreserven er på omtrent 800 millioner kubikkmeter. I tillegg kommer ca. 11,2 millioner bambustrær av forskjellig slag. Vietnam har, ifølge undersøkelser, omtrent 267 ulike arter, 1 850 underarter og 7000 ulike ville planter. Disse tallene inkluderer over 2000 forskjellige trær. Mange ulike arter medesinplanter finnes også i skogene.

Faunaen i skogene er også rik, både i utvalg som i antall. Undersøkelser fra de siste åra viser at bare i de nordre provinsene finner en over 1000 fuglearter, og 400 arter av firbeinte dyr. Blant artene kan vi nevne: nesehorn, bison, villsvin, elefanter, tigre, hjort, flygeekorn, papegøyer, fasaner, ørner... Ved siden av dette finnes det hundreder av arter med krypdyr som f. eks. Boa Constriktor.

Forts. fra side 15.

folkekrigens vei

onettene. I mars 1972 starta FNL en ny offensiv som frigjorde enda nye deler av landet. Offensiven knuste USA's håp om at Saigon-hæren sjøl med massiv flystøtte kunne holde tilbake frigjøringa.

SEIER FOR FNL.

27. januar 1973 ble USA tvunget til å skrive under på en fredsavtale som gikk ut på at de skulle trekke seg ut av Vietnam, at våpenhvile skulle innføres og at delinga fra 1954 var en midlertidig deling av landet.

Men USA hadde ikke til hensikt å holde løftene. Fra første øyeblikk sørget "rådgiverne" deres for at Saigon-hæren brøyt avtalen

I to år nøyde FNL seg med å slå tilbake angrepene fra Saigon-hæren, mens de propaganderte innholdet i Fredsavtalen. Flere ganger advarte de USA/Thieu mot følgende av avtalebruddene, men uten resultat.

Derfor satte de igang det store avgjørende felttoget som fikk navnet "Ho Chi Minh felttoget".

11. mars 1975 ble den viktige provinshovedstaden Buon Me Thuot frigjort. Det gav støtet til en fullstendig kollaps for Saigon-hæren over hele landet. I hundretusenvís deserterte de eller flykta uten våpen.

Den 30. april var hele landet frigjort.

Gjennom 30 års kamp hadde det vietnamesiske folket vist at ingen makt på jorda kan beseire et folk som med våpen i hånd følger folkekrigens prinsipper.

Adr:

**for
vietnam**

Uranienborgvegen 11,
Postgiro 20 83 13,
Oslo 3.
Ansv. utg. Liv Jørgensen.
Tlf. (02) 60 41 07.

MELD DEG INN:

**Solkom
for
Vietnam**

**Pris pr. år kr.35,-
Halvår kr.20,-
Abonnement kr.20,-**

Uranienborgveien 11
Oslo 3

NAVN.....

.....

ADR.....

.....

PENGER SENDES TIL POST-
GIRO 2029817.